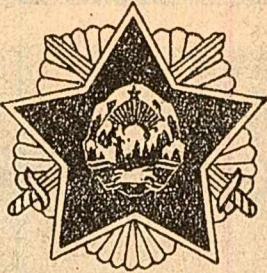

Științea

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXV Nr. 6786

Simbătă 30 octombrie 1965

6 PAGINI — 30 BANI

EXPERIENȚA SE CÎȘTIGĂ PRIN MUNCĂ PERSEVERENTĂ

● Activitatea canalizată în direcțiile hotărâtoare ● Promptitudine și operativitate în luarea fiecărei măsuri ● „Ștacheta” calității mereu mai sus

Ne aflăm într-o perioadă când toate forțele colectivelor noastre sunt concentrate spre îndeplinirea integrală, la toți indicatorii, a planului pe anul în curs și pregătirea temeinică a producției pe 1966, prima treaptă pe care pășim în cincinal. Ea marchează apropierea încheierii unui nou an de activitate fructuoasă, care a solicitat inițiativa și energia creatoare a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor întreprinderii. Din situația întocmită recent reiese că pe noua lună bilanțul este pozitiv. Planul producției globale a fost îndeplinit în proporție de 102,19 la sută, cel al producției marfă — de 101,42 la sută, valoarea produselor livrate suplimentar ridicându-se la peste 1.800.000 de lei. Ca un element esențial se desprinde faptul că cea mai mare parte a sporului producției a fost obținută pe seama creșterii productivității muncii — cu 1,38 la sută în plus față de sarcina planificată. Perseverența cu care întregul colectiv a urmărit îndeplinirea lună de lună a planului, spiritul de neîmpăcare cu risipa s-au reflectat în indicatorii financiari: la prețul de cost valoarea economiilor a depășit cu 850.000 de lei pe cea prevăzută, iar beneficiile realizate suplimentar însumează 736.000 lei.

Din multitudinea de căi și mijloace care le poate valorifica o întreprindere pentru ridicarea pe o treaptă superioară a activității ei economice, ne-am îndreptat cu precădere atenția spre cîteva, de o mare însemnătate. S-a confirmat din propria experiență că un important este să fie stabilite cu claritate direcțiile hotărâtoare pe care să fie canalizată activitatea colectivului, să pui în acțiune în treaga lui capacitate și inițiativa creatoare, să cunoști în orice moment posibilitățile și să găsești mijloacele prin care să fie folosite eficient timpul oportun. Am ajuns la concluzia că astfel succesul în îndeplinirea planului este, în linii mari, asigurat.

Sigismund FRÖHLICH directorul fabricii de mobilă „23 August” Tg. Mureș

(Continuare în pag. a V-a)

PITEȘTI UZINĂ CHIMICĂ ÎN CONSTRUCȚIE

● Negru de fum din fracțiuni petroliere grele ● Utilaje din producție internă

Coresp. „Științei”. — Peșajul industrial al Piteștilor se îmbogățește cu un nou obiectiv: uzina chimică de negru de fum. Lucrările de construcție sînt în plină desfășurare.

Pe șantier se folosesc metode industriale de mare randament. Un loc principal ocupă prefabricatele din beton (stîlpi, grinzi, cheoane, plăci autoclavizate) precum și formele precomprimite.

Noua uzină chimică are o mare importanță pentru economia națională. Aici se va produce negru de fum de înaltă abraziune. Acest produs se va utiliza la fabricarea anvelopelor cu o rezistență mult sporită la rulare și la fabricarea multor produse tehnice din cauciuc cu caracteristici superioare. Ca material prim se folosesc fracțiunile petroliere grele, rezultate la rafinarea motorinelor și ale uleiurilor minerale, utilizate în prezent drept combustibil. De asemenea, vor fi folosite gazele de sondă rezultate la exploatarea din zona învecinată cu uzina. Procesul de producere a negrului de fum este mecanizat și automatizat.

Capacitatea anuală a uzinei va fi de 18.350 tone, cu perspective de extindere. 50 la sută din utilajele și construcțiile metalice necesare sînt realizate în țară. Noua unitate industrială urmează să intre în funcțiune în anul viitor.

Fonduri întregi lucru pe jumătate

● Eficiența investițiilor în gospodăriile de stat din regiunea Brașov ● Măsoară de două ori și croiește o dată ● Mică mecanizare sau mare risipă? ● Practica lucrului „pe felii”

În ultimii ani, gospodăriile agricole de stat din regiunea Brașov au primit însemnate fonduri bănești. O bună parte au fost utilizate judicios, banii fiind investiți în obiective și lucrări rentabile, menite să contribuie la sporirea producției agricole. Menționăm combinatul de vinificație de la A-xente Sever, combinatul avicol de la Sibiu, amenajarea pășunilor de la Rîșnov etc. O examinare mai amănunțită arată însă că există și destule deficiențe în folosirea fondurilor de investiții și a creditelor de mică mecanizare, fapt care împiedică realizarea unei înalte eficiențe economice.

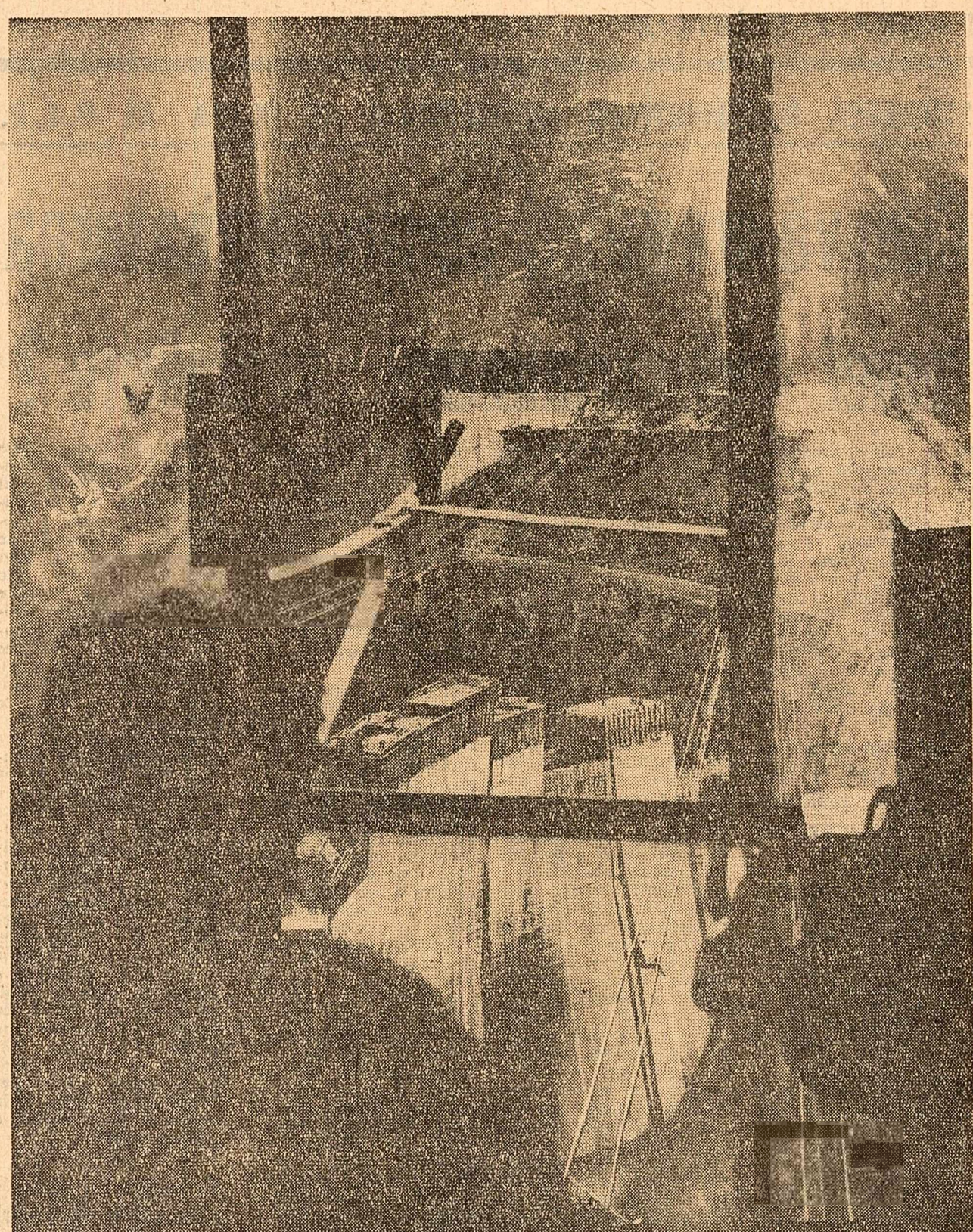
Ridicarea unor construcții zootehnice, care să asigure creșterea animalelor potrivit metodelor moderne necesită, firește, studierea și adaptarea celor mai juste și economice soluții de execuție. În general, proiectele întocmite corespund acestor cerințe. Dar nu întotdeauna. La puțin timp după darea în exploatare a primelor pavilioane (blocuri), la combinatele avicole de la Sighișoara și Hălchiu, construite în ultimii ani, s-au constatat unele neajunsuri în ce privește compartimentarea, încălzirea, ventilația și frontul de furajare. Înainte de a se trece la lucrările din etapa a doua de construcție, trustul central Gostat a recomandat să se introducă îmbunătățirile necesare. Cu toate acestea, blocurile respective au fost executate tot după proiectul inițial, fără a se înălțura deficiențele semnalate. Bineînțeles că îndată după recepția noilor clădiri, beneficiarul a fost nevoit să le aducă și acestora îmbunătățirile necesare, cheltuiindu-se astfel alți bani.

Și proiectele altor obiective conțineau soluții necorespunzătoare. Acoperișul unor construcții zootehnice s-a făcut din materiale care nu asigură o bună izolare termică. Deficiențele au fost aduse la cunoștința Institutului de studii și proiectări agricole. Au fost căutate în grabă soluții noi, prin aplicarea cărora să se remedieze defecțiunile. Deci alte cheltuieli peste cele prevăzute inițial. Dar lucrările tot

nu au ieșit cum trebuie. De acest lucru te convingi vizitînd grajdurile gospodăriilor de stat din Feldioara și Sura Mică. Nu departe de Sighișoara se află podgoriile Rîchisului. Ideea de a se construi la Rîchis un combinat de vinificație și o crămă de mare capacitate a fost bună. Mai puțin bune au fost însă soluțiile adoptate de către proiectant. Apa se infiltră în crămă și curge pe pereți, ca într-o clădire veche de un secol. Pe de altă parte, cantități mari de pămînt desprind din dealul în vecinătate amenințînd întreaga construcție. Pentru prevenirea unor avarii sînt necesare alte cheltuieli, pe lângă cele planificate inițial, care vor scumpli costul investiției. Această practică a remedierilor „pe parcurs” este foarte păgubitoare. Nu era mai logic și mai economic ca cele mai judicioase soluții să fie studiate și stabilite încă din faza de proiectare a diferitelor obiective?

Nicolas MOCANU coresp. „Științei”

(Continuare în pag. a V-a)

BARAJUL HIDROCENTRALEI DE PE ARGEȘ. Rînd pe rînd, compartimentele de turnare a betonului ajung la cota finală — 155 metri. Ieri, constructorii au terminat turnarea betonului la ultima lamelă a celui de-al doilea compartiment, din cele 21 care formează barajul. Lucrările se desfășoară din plin și în celelalte sectoare de șantierului. La două din cele patru turbine cile va avea hidrocentralea și sînt terminate montajul. Experiența și înalta calificare a energicienilor au făcut ca la a doua turbină timpul de instalare să fie redus cu două luni, în condițiile asigurării unui înalt nivel de execuție tehnică. Montorii se străduiesc acum ca și la ultimele două agregate să scurteze durata de instalare.

Filmul românesc la festivaluri internaționale

În luna noiembrie, mai multe producții ale studiourilor noastre vor intra în competițiile unor festivaluri cinematografice internaționale. Dintre acestea, cea mai dificilă confruntare pare a fi cea de la a VIII-a ediție a Festivalului filmurilor, care va avea loc la Acapulco între 21 noiembrie și 4 decembrie. Aici se vor prezenta numai filme distinse cu înalte premii internaționale. Printre acestea și producțiile românești „Pădurea spinzuraților” și documentarul „Clucurencu”. În prima parte a aceluiași luni, filmele românești de scurt metraj „Scurtă istorie”, „Homo Sapiens”, „Memoria tradărilor” și „Rapsodie în lemn” vor trece Oceanul, spre Los Angeles, la Expoziția internațională a filmului de animație. Pe continent atrage atenția Festivalul filmului de rezistență de la Ferrara (Italia), la care studioul „București” va prezenta în premieră mondială noua sa producție — „Procesul alb”. Tot în luna viitoare, ecranul festivalurilor de la Padova, Gottwaldow, Berlin, Leipzig și Siena vor găzdui 30 de producții românești de scurt metraj.

La Uzina de mecanică fină din Capitală se construiesc aparate de măsură și control, scule și dispozitive de mare precizie și finețe. În fotografia: șeful de brigadă Victor Amărăscu executînd o matriță

De la trimișii noștri speciali în Africa

„Bătălia care mi-a rămas întipărită în minte”

Trimișii speciali ai ziarului nostru în Africa, Augustin Bumbac și Sergiu Fărcășan, au stat de vorbă, la Dar-Es-Salaam, în Tanzania, cu mai mulți luptători din mișcarea de eliberare congoleză, printre care Emmanuel Kabavu-Babo, călător în zona a doua a armatei de eliberare congoleze, în sarcina cu justiția, munșiile și aprovizionarea, precum și cu doi tineri partizani congolezi.

„Dacă dv. ca ziaristi puteți scrie ceva despre situația reală din Congo, lucrul ar fi de folos pentru noi”. Acesta au fost cuvintele cu care ne-a întâmpinat Kabavu-Babo. Ne prezentăm, îi spunem din ce țară sîntem, ce ziar reprezentăm. Atmosfera se schimbă, începem discuția:

— Intrebare: Care episod de luptă vi s-a întipărit mai puternic în amintire?

Răspuns: Sînt tînăr, nu eram pregătit pentru lupta armată. Eliberarea a aproape trei pătrimi din teritoriul nostru a fost pentru dușmanii noștri o lovitură grea, care nu se poate explica decît prin mobilizarea celor mai largi mase populare la lupta de eliberare. Înainte de a vă evoca episoade de luptă, aș vrea să vă spun

cîteva cuvinte despre combatanții noștri. La început numai cu lănci, coase, arcuri, ba chiar cu simple sticle, mai apoi cu arme luate de la mercenari, oameni care nu auveseră înainte o pregătire militară au ajuns să facă față celei mai bine plătite armate din toată Africa. Am fost impresionat deosebit de femei — tărănci, studente, muncitoare sau chiar tinere fete — care în timpul luptelor ce se prelungeau uneori zile întregi, transportau lazi cu muniții pînă la pozițiile noastre.

Îmi amintesc de o luptă desfășurată la Force Benders, la 60 km de Albertville. Trei zile și trei nopți cîntecile pline de nostalgia ale bărbatilor și femeilor noastre erau sfîșiate de bice de vulturi gloanțelor. Am uitat să vă spun că noi, în timpul luptei, obișnuim adesea să cîntăm. E un lucru care are o valoare deosebită pentru moralul luptătorului african. La Force Benders, după trei zile și trei nopți de luptă, am reușit să răpunem 62 de mercenari străini și 120 de mercenari ai armatei lui Chombe și am eliberat orașul. N-am așteptat însă să fim inconjurați acolo, ci, dimpotrivă, am ieșit în întîmpinarea inamicului pe drumul pe care ne așteptam să seosească întîrziile și am organizat acolo o ambuscadă. După o zi, așteptarea noastră a fost răsplătită. Am distrus trei camioane și am luat o serie de prizonieri pe care i-am dus la bazele noastre de instructaj. După un timp, prizonierii au fost eliberați, dar ei au refuzat să ne părăsească și acum luptă alături de noi. Cît despre mercenarii străini luați prizonieri atunci, pot spune că pe unii îi folosim — i-am pus să învețe de copii scrisul și cititul.

TELEGRAME

Cu ocazia zilei naționale a Iranului, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste Română, Chivu Stoica, a adresat Șahinșahului Arya Mehr-Mohammed Reza Pahlevi felicitări, precum și cele mai bune urări pentru poporul iranian.

În răspunsul său, Șahinșahul Arya Mehr-Mohammed Reza Pahlevi a mulțumit președintelui Consiliului de Stat, Chivu Stoica, pentru mesajul adresat, transmînd totodată poporului român călduroase urări de prosperitate.

CUM E PĂSTRATĂ ZESTREA ORAȘELOR

O nouă anchetă a „Științei” pe tema reparațiilor de locuințe

Paul DIACONESCU

(Continuare în pag. a V-a)

„TIMPI MORTI” ÎN TIMPUL LIBER

Interviuri pe Corso

Seara, pe calaua Mărășești din Bacău. În fața cinematografului Tineretului ferice aling densitatea maximă. Acel obișnuit al d-tineno al bulevardului e stînjinit aici de grupuri de tineri, amici adunați la „o parolă”.

Am intrat în vorbă cu cîțiva. N-am să relatez discuțiile avute cu acești tineri care își împurmulă nume din filme, ca niște copii în lîrziși, n-am să mă opresc nici la îndrăznelile de vocabular, nici la încercările de bravadă, recunoscul și regretul sincer atunci cînd e pus la punct cum se cuvine. Sculureți puțin de praful „bulevardiști”, puși în fața unor întrebări serioase, acești tineri își dezvăluie psihologia, mentalitatea, fac declarații grave sau, uneori, teribiliste.

T. S., 24 ani: „În producțiile mi văd de treabă, în timpul liber fac ce vreau”

Gh. P., 18 ani: „După ce văd toate filmele, mă plimb. Îmi mai omor și eu timpul”. Nici că se putea o ex-

presie mai potrivită! Omoară timpul în loc să-l trăiască, își pierde vremea fără să cunoască bucuria unor satisfacții reale, profunde, menite să le îmbogățească personalitatea. Dacă rămîn insensibili la invitațiile și sugestiile conferințelor educative, ar putea să-i vadă măcar pe tinerii care intră în sala teatrului alături de doi pași ori pe cei ce vin la biblioteca regională. Ar descoperi astfel că alți tineri, mult la număr, își „omoroază” timpul în chip util și plăcut.

E adevărat, uneori adolescențele își caștă personalitatea pe căi eciliate, e tentată să imite exemplarea celor mai comode, să-și manifeste caracterul în chipul ostentativ, să îmbrace haine străine și lipicioase. Iar timpul trece, ireversibil.

Sînt săpîmîni la capătul cărora îmi dau seama că nu m-am ales cu nimic — îmi mărturisea I. G., student la Institutul pedagogic. În afară de prezența la cursuri și pregătirea unor seminarii, ceea ce e esențial, restul timpului mi se scurge parcă printre degete.

Cuvintele lui mi-au amintit de un inginer excelent

pe care l-am cunoscut pe un mare șantier de lingă Craiova. După o îndelungată discuție am descoperit la acel om fină, pasionată de meserie și nu lipsită de sensibilitate, o anumă inerție față de literatură, față de manifestările artistice.

„De unde această neîmplinire spirituală?”, l-am întrebat. „Din anii studenției. Am fost un student bun, dar n-am știut să-mi folosesc orele libere. Le petreceam într-un anulară „vesel”, lipsit de preocupări serioase, inferesante”.

Formarea complexă, armonioasă a personalității e o operă dificilă, greșelile descoperite prea tîrziu se remediază anevoios. În timp, și uneori lasă goluri ce nu se mai pot acoperi toată viața.

Între mobilizare și atractivitate

Sfîrșicia activităților culturale-educative destinate tineretului din Bacău e constituită tema unei anchete aparate în ziarul nostru în urmă cu cîteva luni. Din răspunsurile multor tineri e reieșit că unii activiștii ai

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ

SECOLUL VITEZEI

De la zborul supersonic la cel hipersonic

Trenurile „aeriene” cîștigă teren

CALDĂLA MEMORIE

A DOCUMENTARIȘTOR ELECTRONICI

TELEGRAM

CUM E PĂSTRATĂ ZESTREA ORAȘELOR

O nouă anchetă a „Științei” pe tema reparațiilor de locuințe

Paul DIACONESCU

(Continuare în pag. a II-a)

Cum vă pregătiți pentru dezbaterile temei industrializării socialiste?

Poltriv programului de studiere a documentelor Congresului al IX-lea al partidului, în diferite forme ale învățămîntului de partid se studiază și se dezbate, în prezent, tema „Industrializarea socialistă — obiectiv central al politicii economice a partidului”. Buna deslășurare a studiului depinde în foarte mare măsură de propagandiștii, de felul în care ei știu să îndrume pe cursanții în munca individuală cu cartea și să conducă discuțiile în seminarii. Schimbul de păreri avut de redacția zărilor noastre cu un număr de propagandiști din Capitală a scos în evidență unele metode bune, în măsură să asigure însușirea temeinică de către membrii de partid și masele largi a marilor bogății de idei cuprinse în documentele Congresului.

asupra progreselor ce se vor realiza pe linia valorificării superioare, eficiente, a resurselor țării, a îmbunătățirii repartizării forțelor de producție pe teritoriul întregii țări etc.

Să pătrundem adînc în viață

Se știe că forța de convingere și de influențare a propagandei, eficacitatea ei depind în mare măsură de legătura ei cu viața, cu sarcinile concrete și preocupările organizatorilor de partid. Schimbul de păreri a pus în lumină multiple mijloace prin care propagandiștii pot asigura o mai strînsă legătură a învățămîntului cu viața, cu practica.

Pentru a imprima învățămîntului un caracter viu, eficient — spunea tov. MIHAI PANAITESCU, propagandist la întreprinderea Electromagnetica — este nevoie ca propagandiștii să cunoască ei înșiși viața, să aibă o imagine clară a supra-problemelor domeniului de activitate al cursanților. Am căutat să-mi formez o asemenea imagine, stînd de vorbă cu tovarășii din comitetul de partid, din conducerea uzinei. Mi-am adunat astfel

Cred că putem asigura dezbaterilor noastre în seminarul un caracter și mai eficient dacă, încă în perioada de pregătire a seminarului, îl așezăm pe cursanții la studierea unor probleme concrete ale producției. La temele despre promovarea progresului tehnic în economia națională, creșterea productivității muncii sau îmbunătățirea calității produselor, pe care le vom dezbate în seminariile următoare, voi cere cititorii cursanții să analizeze cum se pun aceste probleme în secția în care lucrează și să prezinte concluziile lor în seminar. Există, firește, primejdia ca discuțiile să a-lunece pe o pantă pur profesională, îngust practicității, și atunci trebuie să intervenim. Aria cîntă în a asigura o asemenea dezbateri a problemelor care sîmbine permanent teoria cu practica, a-l deprinde pe oameni să gîndească permanent, nu numai în seminarii, asupra problemelor locului lor de muncă prin prisma teoriei economice, a politicii partidului.

Consultații, răspunsuri la întrebări

Membrilor de partid, tuturor celor ce studiază în învățămîntul de partid, le sînt de mult ajutor în înțelegerea și însușirea problemelor consultațiile date de propagandiști. Bineînțeles că pentru a putea să dea consultații, să răspundă la întrebările cursanților, propagandiștii trebuie să se familiarizeze cu starea de fapt în ce privește problemele de care sînt vorba, să știe ce probleme sînt neclare, la ce întrebări așteaptă răspuns. Tocmai așa procedează tov. IACOB SAMERU de pildă, de la Fabrica de pile, sau tov. LADISLAU LAKATOȘ, de la „Reactivul”. De-a lungul multor ani, de cînd muncesc ca propagandiști, ei au dobîndit o prețioasă experiență în munca cu oamenii; consultațiile individuale, îndrumările metodice date de ei sînt mult apreciate de cursanți.

Consultanții, răspunsuri la întrebări

Am primit o dată sarcina să „arătă el — să țin o asemenea consultație”. Am vorbit în fața unor oameni care fuseseră convocați la punctul de consultații fără măcar să li se spună în scop.

Am desprins aici doar cîteva din metodele de muncă folosite de propagandiștii în pregătirea și conducerea seminariilor consacrate problemei industrializării socialiste. Preocuparea pentru generalizarea și perfecționarea lor continuă constituie o cheazăie a ridicării nivelului la care se desfășoară învățămîntul de partid, a creșterii rolului lui în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al IX-lea al P.C.R.

Ada GREGORIAN
Constantin GAUCA

RĂSPUNS PROPAGANDIȘTII

date foarte interesante cu privire la dezvoltarea uzinei noastre în noul cincinal, la nivelul pe care vor trebui să-l atingă principalii indicatori de plan. Cunoașterea și comentarea lor vor proteja o puternică lumină asupra sarcinilor de răspundere ce revin colectivului uzinei, vor avea, fără îndoială, un efect mobilizator.

Puteam să mergem și mai departe în legătura învățămîntului de viață și a nume punind în discuția cursanților anumite probleme spinoase, acule ale locului de muncă — spunea tov. ANTON PROCA, propagandist la întreprinderea „Răscola din 1907”. O asemenea problemă este, în ramura noastră, a industriei bumbacului, îmbunătățirea prelucrării firelor. Pentru a da posibilitate cursanților să înțeleagă mai bine importanța ei și perspectivele de rezolvare în noul cincinal, am adus în seminar un număr al revistei „Industria Textilă”, editată de Ministerul Industriei Ușoare, în care această problemă este amplu tratată. Cursanții au aflat cu acest prilej și faptul că, în cadrul acțiunii mai largi de reutilare tehnică a industriei textile, întreprinderea noastră va fi dotată chiar în prima lună a anului 1966 cu 150 de războaie automate. În seminar s-a încins o discuție vie despre sarcinile care revin colectivului uzinei în ce privește însușirea tehnicilor noi, ridicarea nivelului de pregătire profesională.

Am desprins aici doar cîteva din metodele de muncă folosite de propagandiștii în pregătirea și conducerea seminariilor consacrate problemei industrializării socialiste. Preocuparea pentru generalizarea și perfecționarea lor continuă constituie o cheazăie a ridicării nivelului la care se desfășoară învățămîntul de partid, a creșterii rolului lui în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al IX-lea al P.C.R.

„Timpuri morți” în timpul liber

(Urmare din pag. 1)

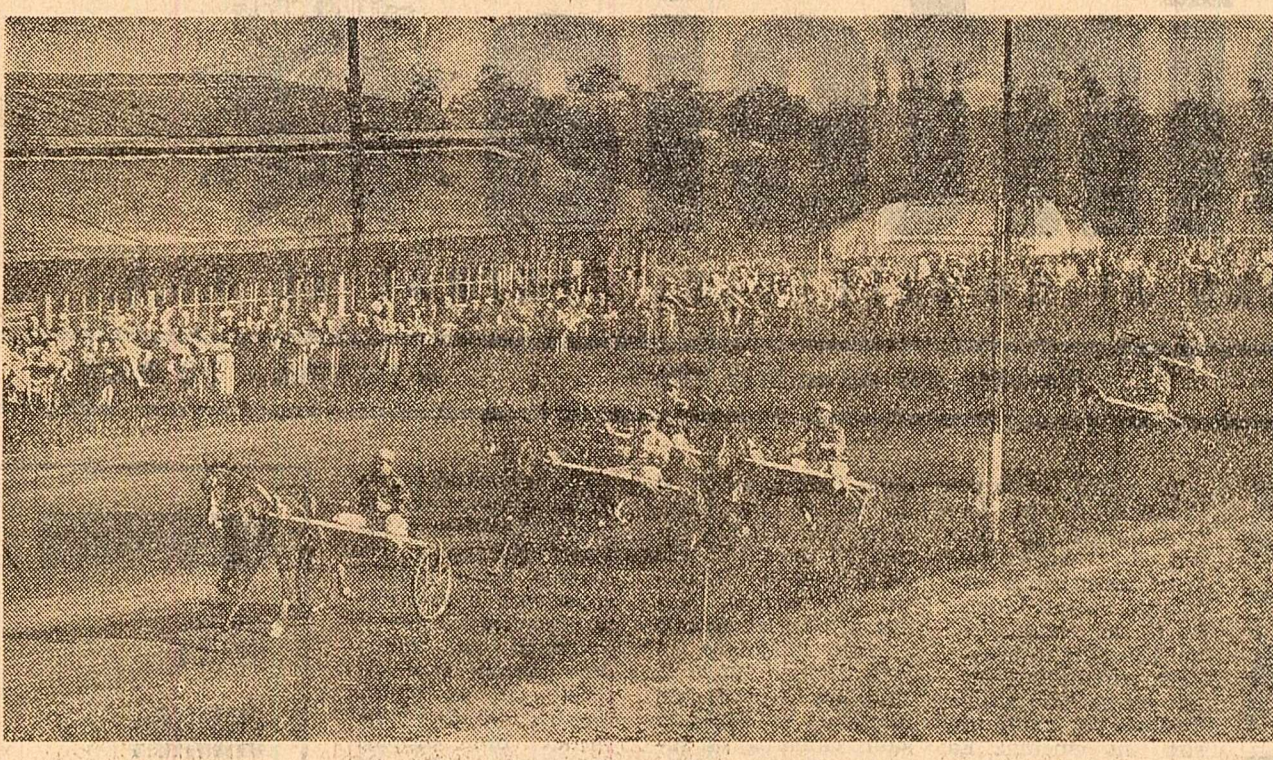
Și, am fost prinși cu alte treburi... și primul secretar își notează în carnetul său cele două sarcini. Nu-și crezut că niște indatorii elementare și permanente trebuie reamintite trimestrial, în mod public, cu literă tipărită!

— Poate că v-ați gîndit, totuși, la conținutul, la liniile principale ale viitorului plan? — am insistat.

— Încă nu.

„vom mobiliza 1 000 fineri”. Dacă publicul unor acțiuni culturale-educative trebuie „mobilizat”, fie-nă îngăduiți atunci să ne îndoim de atractivitatea unor asemenea manifestări.

Se pare că activitățile organizate de fineri și alături de ei, alți factori de răspundere din comitetul orașesc, n-au înțeles un lucru esențial: nu lipsa planurilor era criticată de fineri, ci faptul că în aneta noastră, în mentalitatea anarhică, rutinieră și lipsită de imaginație în organizarea acțiunilor cultu-

Pe hipodromul din Ploiești

NOTE DE LECTOR

D. R. POPESCU „SOMNUL PĂMÎNTULUI”

În peisajul noii noastre literaturi, Dumitru Radu Popescu s-a afirmat încă de la primul său volum — Fuga (1958) — ca un prozator original, înzestrat cu reale calități artistice, preocupat să surprindă într-o viziune proprie personaje și probleme ale epocii contemporane.

Noua culegere de nuvele și povestiri, „Somnul pămîntului”, atestă continua strădanie a scriitorului de a profunz investiga realitatea observată în realitatea înconjurătoare — lumea satului fiind și aici domeniul spre care își îndreaptă cu predilecție atenția — de a cuprinde zone mai puțin cercetate de afluviul omesc, din care să desprindă adânc semnificații.

Detecția rămășițe ale unor concepții înopozite sau trăsături de caracter și comportări străine moralei oamenilor zilelor noastre, scri-

torul exprimă în mod implicit o atitudine etică, pledînd pentru cinste și demnitate, pentru noua viață bazată pe principii ferme, socialiste. Avîrnică, din „Cireșul cu clopoței”, a trăit meschin, făcînd totuși pentru a strînge avere; a reușit să-și construiască și casa, cu balconul de unde își putea sfida conștiința gîndindu-se că „este cineva”. Dar abia în momentul în care viața satului începe să se desfoare pe alte coordonate, înțelept și el că „și-a pierdut viața de pomacă” și îl pare rău de „împul care s-a dus... de zilele și de nopțile lui”. Cu o bună înțelegere psihologică este urmărită evoluția sentimentelor și reacțiilor lui Enache, personajul principal din povestirea „Între cerul și salcîm”. Acesta răbdă cu aparentă resemnare persequențele și umilințele cel-vin-de-a

lungul anilor din partea lui Oprea, fostul său rival din tinerețe, cînd cu cerut amîndoi minca aceluiași iete. Revolta ce moacă în sufletul lui Enache izbucnește însă abia în momentul în care îl prinde pe Oprea delerînd burui de gospodărie. Gestul său exprimă nu o răzbunare personală, ci un sentiment mult mai complex, al urii și disprețului față de cel ce-și poate bate joc de muncă și de avutul colectivității.

„Dor” e poate cea mai reușită dintre nuvele cuprinse în volum. Scriitorul reconstituie cu multă finețe drumul parcurs de Lenă plînd la înțelegerea deplină a adevăratelor valori umane, pînă la desprinderea din promisiunile materializate în care a trăit aproape fără să-și dea seama. Nuvele se remarcă printr-o tehnică subtilă a construcției epice, prin conturarea nuanțată, cu mare autenticitate, a unor personaje complexe cum sînt Lenă, Milu, Rina sau popa Motocicla, care își dezvoltă treptat, pe parcursul acțiunii, trăsăturile de caracter.

Despre lirism, ca una dintre particularitățile ce definesc proza lui D. R. Popescu, s-a vorbit și la apariția volumelor anterioare. Cel de față confirmă această impresie a scriitorului său prin acele veritabile poeme în proză, „Somnul pămîntului” și „A fost odată o niciodată”, prin forța de evocare a atmosferei poetice, prezentă în cele mai multe pagini ale cărții. În acest sens se impun atenției și interesanta nuvelă „Măi sub pustiuri”. Actul de eroism al înărilor luptător iliciti, care nu pregătă să-și îndeplinească misiunea, punîndu-și viața în primejdie tocmai în momentul cînd în sufletul său se născuse o sinceră și puternică iubire, este impresionant, ne dezvăluie înalte calități umane.

Printre reușitele volumului trebuie să amintim și acele povestiri în care scriitorul surprinde cu măiestrie candorarea universului infantil, văzut prin prisma dramaticului ecou pe care ultimul război l-a avut în existența și în conștiința micilor eroi. Contrastul dintre realitatea tragică și inocența cu care este percepută, redarea cu mare autenticitate a gândurilor și comportărilor copiilor, forța expresivă pe care o dobîndesc metafora și simbolul emoționează în povestiri ca „Soldatul necunoscut” sau „Mireasa din Iulie”.

Întîlnim în volum și cîteva lucrări care nu reușesc să ne satisfacă în aceeași măsură. De exemplu, în „Coccosul”, „Sleclă”, „Rupere de nori” avem impresia că prozatorul nu a încercat să depășească sfera anecdoticului, iar în nuvela „Grădiniștea fericiților” desăvîrșirea evenimentelor și reacțiile personajelor s-ar fi cerut mai insistenț motivare artistică.

În ansamblu însă, „Somnul pămîntului” se impune ca un plătete cel mai reușit de proză apărute în ultima vreme. D. R. Popescu dovedindu-se încă o dată un nămad un bun mînuitor al cuvîntului, dar și un scriitor care are ceva de spus cititorilor săi.

lîngul anilor din partea lui Oprea, fostul său rival din tinerețe, cînd cu cerut amîndoi minca aceluiași iete. Revolta ce moacă în sufletul lui Enache izbucnește însă abia în momentul în care îl prinde pe Oprea delerînd burui de gospodărie. Gestul său exprimă nu o răzbunare personală, ci un sentiment mult mai complex, al urii și disprețului față de cel ce-și poate bate joc de muncă și de avutul colectivității.

„Dor” e poate cea mai reușită dintre nuvele cuprinse în volum. Scriitorul reconstituie cu multă finețe drumul parcurs de Lenă plînd la înțelegerea deplină a adevăratelor valori umane, pînă la desprinderea din promisiunile materializate în care a trăit aproape fără să-și dea seama. Nuvele se remarcă printr-o tehnică subtilă a construcției epice, prin conturarea nuanțată, cu mare autenticitate, a unor personaje complexe cum sînt Lenă, Milu, Rina sau popa Motocicla, care își dezvoltă treptat, pe parcursul acțiunii, trăsăturile de caracter.

Despre lirism, ca una dintre particularitățile ce definesc proza lui D. R. Popescu, s-a vorbit și la apariția volumelor anterioare. Cel de față confirmă această impresie a scriitorului său prin acele veritabile poeme în proză, „Somnul pămîntului” și „A fost odată o niciodată”, prin forța de evocare a atmosferei poetice, prezentă în cele mai multe pagini ale cărții. În acest sens se impun atenției și interesanta nuvelă „Măi sub pustiuri”. Actul de eroism al înărilor luptător iliciti, care nu pregătă să-și îndeplinească misiunea, punîndu-și viața în primejdie tocmai în momentul cînd în sufletul său se născuse o sinceră și puternică iubire, este impresionant, ne dezvăluie înalte calități umane.

Printre reușitele volumului trebuie să amintim și acele povestiri în care scriitorul surprinde cu măiestrie candorarea universului infantil, văzut prin prisma dramaticului ecou pe care ultimul război l-a avut în existența și în conștiința micilor eroi. Contrastul dintre realitatea tragică și inocența cu care este percepută, redarea cu mare autenticitate a gândurilor și comportărilor copiilor, forța expresivă pe care o dobîndesc metafora și simbolul emoționează în povestiri ca „Soldatul necunoscut” sau „Mireasa din Iulie”.

Întîlnim în volum și cîteva lucrări care nu reușesc să ne satisfacă în aceeași măsură. De exemplu, în „Coccosul”, „Sleclă”, „Rupere de nori” avem impresia că prozatorul nu a încercat să depășească sfera anecdoticului, iar în nuvela „Grădiniștea fericiților” desăvîrșirea evenimentelor și reacțiile personajelor s-ar fi cerut mai insistenț motivare artistică.

În ansamblu însă, „Somnul pămîntului” se impune ca un plătete cel mai reușit de proză apărute în ultima vreme. D. R. Popescu dovedindu-se încă o dată un nămad un bun mînuitor al cuvîntului, dar și un scriitor care are ceva de spus cititorilor săi.

Descifrînd tainele abecedarului

Sorin MOVILEANU

TEATRE

- Sala Palatului: TEZAURUL LUI JUSTINIAN (spectacol prezentat de Teatrul Național „I. L. Caragiale”) — orele 19.30.
- Teatrul de Operă și Balet: MADAME BUTTERFLY — 19.30.
- Teatrul de stat de operă: PRINTEASA CIRCULUI
- Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comedia): VEDERE DE PE POD — 15. VIZITA BĂTRÎNEI DOAMNEI — 19.30. (sala Studio): DOAMNEA CU BANI — 15.30. PATIMA DE SUB ULMI — 19.30.
- Teatrul de Comedie: FIZICIANII — 20.
- Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din „Bd. Schitu Măgureanu nr. 1”): TACHE, IANKE ȘI CADIE — 19.30. (sala Studio, str. Al. Sahia nr. 76 A): INTRIGA ȘI IUBIRE — 19.30.
- Teatrul „C. Nottara” (sala „Ghera”) OMUL CARE ȘI-A PIERDUT OMENIA — 19.30. (sala Studio): OPT FEMEIE — 20.
- Teatrul „Barbu Delavrancea”: IUBESC DE ALTE TĂRI — 20.
- Teatrul Mic: DOI PE UN BALANSOAR — 15.30. VULELE — 19.30.
- Teatrul evreiesc de stat: CROITORUL FERMECĂT — 19.30.
- Studiul Institutului de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale”: PRIVESTE ÎNAPOI CU MÂNIE — 20.
- Teatrul „Tîndărică” (sala din Calea Victoriei): KATIA ȘI CROCODILUL — 16. (sala din str. Academiei): UNOIE FĂCUTĂ — 9. OCHEȘEL ȘI BALĂOARA — 16.
- Teatrul satiric-muzical „C. Tănaș” (sala Savoy): CUM SĂ SE ÎNTOARCA DE LA FRANȚĂ — 20. (sala Victoria): CU MUZICA... E DE GLUMIT — 20.
- Cercul de stat: PARADA CIRCULUI — 20.

TELEVIȚIUNE

- 19.00 — Jurnalul televiziunii
- 19.20 — Pentru copii: „Enigma lui Tăitell” și filmul „Wilhelm Tell”
- 20.00 — Tele-enciclopedia
- 21.00 — Filmul „Sfinții”
- 22.00 — Filmul muzical Cine ride la urmă... 22.55 — Jurnalul televiziunii, Sport și Buletin meteorologic.

CINEMATOCRAFE

- CINE ESTI DUMNEA, DOMNULUI SERGE? — cinematoscop: Patria — 10; 12.45; 15.45; 18.30; 21.15. București — 9.15; 12; 15.30; 18.15; 21.30.
- MARILYN — cinematoscop: Republica (completare Ceramica din Oboga) — 8.45; 10.45; 12.45; 14.45; 16.45; 18.45; 20.45. (completare în tot orașul) — 11.15; 13.45; 16.15; 18.30.
- UNICHIUL MELU — cinematoscop: 9.15; 11.30; 13.45; 15.15; 18.15; 20.30.
- FĂCĂT DE BĂRBAȚI — cinematoscop: 9.30; 11.45; 14; 16.20; 18.45; 21.
- JUDEȚ: Excelsoar — 9.45; 12; 14; 16; 18.15; 20.30. Tomis — 9.30; 11.45; 14; 16.15; 18.45; 21.
- PRIMA ZI DE LIBERTATE — cinematoscop: Festival — 10; 12; 15; 17; 19; 21.
- DULCEA PASĂRE A TINERETII — cinematoscop: Arta — 10; 12.30; 15; 17.45; 20.30. Modern — 9.30; 11.45; 14; 16.15; 18.30; 20.45.
- CALĂTORIE ÎN JURUL PĂMÎNTULUI — Victoria — 10; 12; 14; 16.15; 18.30; 20.45. Flamura — 10; 12.15; 16; 18.15; 20.30.
- CLIMATE — cinematoscop: Central — 9.20; 12.15; 15.10; 18.10.
- CARTIERUL VESELEI: Lumina — 9; 11.30; 13.45; 16.15; 18.45; 21. Grivița — 10; 12.30; 15.30; 18; 20.30. Melodia — 9.30; 12; 15.30; 18; 20.30.
- CINEVA, ACOLO SUN, MĂ IUBESTE: Union — 11; 13.30; 15.30; 17.30; 19.30; 21.30. Europa — 10; 12.30; 14.30; 16.30; 18.30; 20.30. Cosmos — 13.45; 16; 18.15; 20.30. (în toate completare „Sfinții” ca în 1965).
- PROGRAM PENTRU COPII: Doina — 10.
- CINTIND ÎN PLOAIE: Doina — 11.30; 13.45; 16; 18.15; 20.30.
- GESTAPOVISTUL SCHMIDT, ORASE VECHII BULGĂREȘTI, VIN CATRE VOI, CHIBRITURI, SPARGERE ÎN ZORI, AU POST SAU ALTELE, FURTA LUTII, PIONIERII NR. 5/1965: Timpuiri — 10 — 10.21 în continuare.
- CORBI: Giulești (completare Căitete în paradisul păsărilor) — 8; 10.15; 12.30; 14.45; 16.30; 18.45; 20.30.
- NEVASTA NR. 13: Cultural — 15.30; 18; 20.30.
- SAMBA: Înfrățirea între popoare (completare A toamă vinată) — 10; 12.15; 14.30; 16; 18.30.
- CULORILE LUPEI — cinematoscop: Dacla (completare Zimbruștii) — 10 — 10.21 în continuare.
- HOCHESTEIN — cinematoscop: Crîngasi (completare Plonieria nr. 5/1965) — 10; 12; 14; 16.30.
- FEMEIA NECUNOSCUTĂ: București (completare Să păstrăm curate apele țării) — 9.30; 12.15; 15; 17.45; 20.30.
- GHEPARDUL — cinematoscop (ambule seri): Zimbruștii (completare Vizita delegației de la Moscova și guvernamentale a Republicii Socialiste România în R. P. Bulgaria) — 10.30; 15.30; 20.
- VESELE LA ACAPULCO: Flacăra (completare Artiști amatori) — 10; 14; 16.15; 18.30; 20.45.
- CALUL: Vitan (completare Trăiește în viață) — 15; 18.15; 20.45.
- RUNDA 8: Miorca (completare Sultă băntăneasă) — 10; 12; 14; 16.15; 18.30; 20.45.
- HATARI (ambule seri): Muncă (completare Plonieria nr. 5/1965) — 10.30; 16; 18.30.
- ROMULUS ȘI REMUS: Popuilar (completare Melodiile străzii — cinematoscop) — 10.30; 13; 18.30; 21.
- LOCOTENENT CRISTINA: Mosilor (completare Căitete în paradisul păsărilor) — 15.30; 18; 20.30.
- HOTUL DE PIERȘCI: Vîftor (completare Fata de pe Soț) — 15; 18.15; 20.30.
- AGENTUL DE LEGĂTURĂ: Colentina (completare Pictorul luminii) — 16; 18; 20.
- ONORABILUL STANISLAȘ, AGENT SECRET: Volga (completare Prima zi) — 9.45; 12; 14.15; 16.30; 18.45; 21. Lira (completare Căitetea fermecată) — 15; 17; 19; 21.
- CEI MAI FRUMOSI ANI — cinematoscop: Floreasca (completare Vizita delegației de partid și guvernamentale a Republicii Socialiste România în U.R.S.S.) — 10.30; 13; 15.30; 18; 20.30.
- A TRUCUT O FEMEIE — cinematoscop: Rahova (completare Elevul de serviciu) — 18; 18.15; 20.30.
- OMUL MAFIEI: Progresul (completare Simetrie) — 15.30; 18; 20.15.
- CAMERA ÎN FORMA DE „L”: Drumul Sării — 15; 17.30; 20.
- UN CARȚOF, DOI CARȚOFI: Fântâna (completare Letnie în infinit) — 10; 16; 18.15; 20.30.
- LA ORA 5 DUPĂ-AMIAZA: Constanța — 14.45; 16.30; 18.45; 21.
- PINA LA ORA 8: N. E. DE PARTE — cinematoscop: (completare La o parte, taiga I) — 16; 18; 20.

CUM E VREMEA

Ieri în țară: Vremea s-a menținut în general frumoasă, cu cerul variabil în sud și estul țării. În celelalte regiuni cerul a prezentat înnoări mai accentuate. Vîntul a suflat în general slab, numai în Dobrogea potrivit din sectorul sudic. Temperatura aerului la orele 14 înregistra valori cuprinse între 8 grade la Joseni, Miercurea Ciuc și Toplița și 19 grade la Căllărași și Medgidia. În București: Vremea a fost relativ frumoasă, cu cerul variabil. Vîntul a suflat în general slab, temperatura maximă a fost de 19 grade.

Timpul probabil pentru zilele de 31 octombrie, 1 și 2 noiembrie 1965. În țară: Vreme schimbătoare în Banat, Ardeal și nordul Moldovei, unde vor cădea ploți slabe locale, și în general frumoasă, cu cer variabil în celelalte regiuni. Vînt potrivit din sectorul vestic. Temperatura aerului în scădere ușoară. Minimele vor fi cuprinse între minus 4 și plus 6 grade, iar maximele între 10 și 20 de grade. Ceață locală diminețea. În București: Vremea în general frumoasă, cu cerul variabil. Vînt potrivit din vest. Temperatura aerului în scădere ușoară. Ceață slabă diminețea.

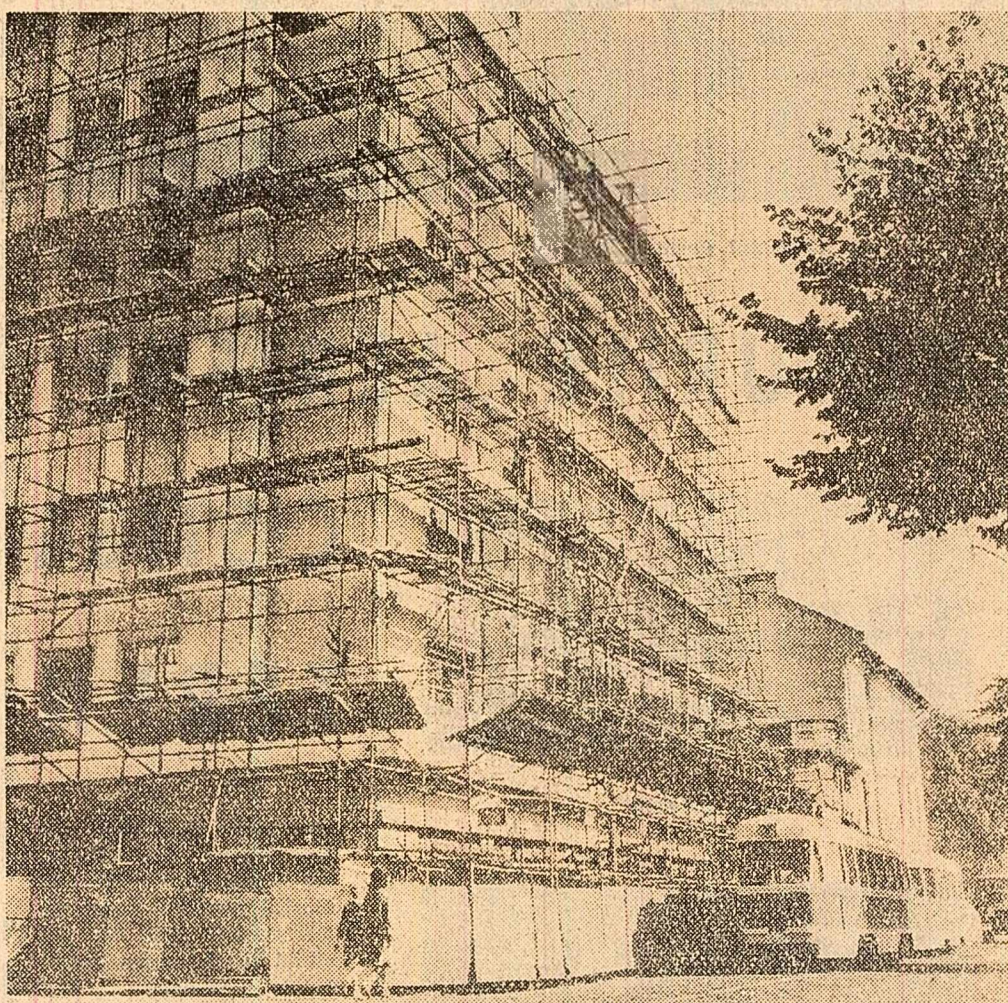
CUM E PĂSTRATĂ

Casele, ca și oamenii, le citești vîrsta pe... la față. Uneori, simpla cercetare a înălțării lor nu este însă concludentă. Este nevoie ca specialistul să-și pună urechea pe ziduri, să asculte pulsul instalațiilor de apă, să cerceteze certitudinile de naștere ale aparatelor electrice — într-un cuvînt, să prevină degradarea prematură a locuințelor, zestre de preț a orașelor noastre. Firește, o bună parte din această zestre o constituie blocurile noi. Dar și ele, alături de cele acoperite de patina vremii, au nevoie de îngrijire.

Nu de mult, printr-o Hotărîre a Consiliului de Miniștri, s-au elaborat noi măsuri eficiente și s-au stabilit noi atribuții I.A.L.-urilor în legătură cu buna întreținere a locuințelor. Este neîndoios că aceste măsuri își vor arăta din plin roadele, că ele vor avea ca urmare conservarea în condiții mai bune a fondului locativ.

Deși există o bogată experiență, trebuie spus că în domeniul reparațiilor de locuințe — sector în care se alocă fonduri însemnate — se mențin o seamă de deficiențe, am putea spune, cronice. Firește, nimeni nu întinde ochii să treacă cu vederea zeci de mii de lucrări de reparații ce se execută anual în întreaga țară și care reprezintă o contribuție reală, prețioasă, la buna întreținere a fondului locativ. Mulți cetățeni au cuvinte bune de spus despre calitatea unor asemenea lucrări și despre felul operativ în care au fost executate. Dar, prin natura lucrurilor, „zestrea” localităților a orașelor noastre este atît de vastă încît, trebuie să recunoaștem, toate aceste lucrări de reparații reprezintă încă puțin. Nu la aceste aspecte ne vom referi însă în pagina de față, ci la unele cauze care paralizează reacția promptă a I.A.L.-urilor și a întreprinderilor de reparații la sesizările cetățenilor; ele împiedică stabilirea cu discernămint și urgență în planificarea lucrărilor sau iac ca în acest sector al reparațiilor să nu existe o perspectivă prea clară, științific determinată, în ce privește volumul lucrărilor ce urmează a fi executate într-o perioadă dată.

Ziarul nostru a publicat în ultimul timp mai multe articole și scrisori în legătură cu activitatea nesatisfăcătoare a unor întreprinderi care se ocupă de reparația locuințelor. Importanța temei ne-a determinat să revenim, lărgind discuția și asupra altor factori în seama cărora cade această răspundere.

Operativitate „lip Lh.C.R.”. Imobilul din str. Gutemberg nr. 3 bis, raionul 16 Februarie stă în „armuti” de schele de mai multe luni

Foto: M. Cioc

ZESTREA ORAȘELOR

CIND PLANUL SE ÎNTEMEIAZĂ PE PRESUPUNERI

Clădirile vechi și noi ale unui oraș sînt incredinate întreprinderilor de administrație locală nu numai pentru a ține evidența lor scriptică și a încasa chiriile, ci și pentru a le menține în stare bună. Anual, sfaturile populare repartizează fonduri importante din bugetele proprii reparațiilor de locuințe. Cum sînt folosite aceste fonduri? Am adresat această întrebare conducătorilor uneia dintre întreprinderile de administrație locală din Capitală — I.A.L. 1 Mai. Iată, pe scurt, dialogul care a avut loc:

— Sumele respective — ni s-a spus — le cheltuiem conform planului pe care-l întocmim la începutul fiecărui an: facem reparații capitale, curente etc.

— Pe ce se bazează prevederile acestui plan?

— Pe presupunerea că volumul reparațiilor nu diferă prea mult de la un an la altul...

— Numai pe presupuneri?

— Și pe sesizările cetățenilor. Dacă vin prea multe dintr-un bloc înseamnă că acolo e nevoie de o reparație capitală. Mai sînt apoi constatarea salariilor noștri, care o dată pe an trebuie să treacă prin fiecare apartament.

— Iată aici toate bune. Numai că planul pe 1964, întocmit după asemenea „criterii” și mijloace de investigație, prevedea 676 de lucrări și a fost nevoie să se facă 1.865. Nu s-ar putea spune că prevederile acestui plan au corespuns realității? Anul acesta istoria se repetă.

— Ce s-a făcut? Majoritatea sînt accidente, neprevăzute, au motivat reprezentanții I.A.L. Putem noi prevedea ce se întîmplă peste noapte?

— Sînt oare „accidente” chiar alți de... accidentate, un fel de... sabie a lui Democles? Nu pot fi ele prevăzute și evitate? Păra îndoială că da.

— Pentru aceste însă ar trebui ca I.A.L. să cunoască cu exactitate vîrsta fiecărui imobil, starea instalațiilor, limita lor de rezistență, să

preîntîmpine accidentele prin efectuarea lucrărilor de întreținere necesare. S-ar evita multe neplăceri ale locatarilor, alergătură și nervii consumați pînă la înăbușarea „accidentului”, a cauzelor lui. Ar fi mai simplu pentru inși autorii lucrărilor.

— Stricaciunile ipote, accidentele — ne spunea tovarășul EMANOIL COJOCARU, directorul I.G.L.L.-Iasi — deorganizarea muncii pe celelate șantiere de lucru. De ce se întîmplă așa? Pentru că noi planificăm lucrările fără să ținem cont de starea tehnică a clădirilor. Cred că ar trebui studiate posibilitățile de întreținere a fondului

De mulți ani, clădirea de pe Bd. Victoriei nr. 10, în care locuiesc, are nevoie de reparații. Am făcut cereri, am fost în audiență la sfatul popular, la I.A.L. Ar fi păcat dacă mi s-a arătat bunăvoință: au trimis tehnicienii la fața locului, au întocmit de-voiza, mi s-a adus la cunoștință în scris că reparațiile se vor executa. Dar au trecut anii și abia la 15 ianuarie 1964 au început reparațiile: s-a înlocuit ușa de la intrarea în locuință. O ușă care nici cum nu se poate închide. Într-o zi, administratorul mi-a zis: „Hei, cu mine la I.G.O. sînt rezolvăm probleme”.

Tehnicienii care trebuiau să luăm măsuri pentru executarea lucrărilor s-au supărat loc cînd l-au văzut pe administrator: „Dumneae, în loc să susții interesele întreprinderii, susții interesele chirișilor!”. Aceste vorbe m-au ajutat să înțeleg ce gîndesc salariații de la I.G.O. despre obligațiile ce le au față de locatarii imobilelor pe care le administrează.

O. BRAHA
Dorohoi

locativ în mod organizat, periodic, pe străzi și cartiere, nu la întîmplare, pe șantiere mici împințite în tot orașul, scăpate de sub controlul calificat al specialiștilor.

Nu știm cum va fi primită această propunere la Sfatul popular al orașului Iași. Putem să spunem însă că la București — respectiv în rândurile specialiștilor de la I.A.L.-uri — ea a fost apreciată ca interesantă dar... nerealizabilă. De ce?

— Nu avem specialiști, ni s-a spus, care să întocmească un asemenea studiu.

Nu contestăm afirmația.

Ne permitem doar să remarcăm că I.A.L.-urile sînt subordonate sfaturilor populare, iar acestea au la îndemîna specialiștii care să se ocupe

de o treabă altă de utilă.

Se pare că e însă mai confortabil, bineînțeles nu pentru cetățeni care solicită diferite reparații, să se mențină situația actuală (după părerea noastră, inadmisibilă), cînd planurile se întemeiază pe presupuneri, iar reparațiile se fac după cum dictează sfința întîmplare. Stai și te întreprinde.

ce probleme mai importante decît întreținerea și repararea fondului de locuințe pot absorbi atenția I.A.L.-urilor, a sectoarelor de resort ale sfaturilor populare? De ce nu s-a gîndit pînă acum specialiștii acestora și la mijloacele necesare organizării pe baze științifice a acestor importante activități?

Procedînd ca mai sus, sfaturile populare fac o treabă de prost gospodar, sustrăgînd întreprinderile de reparații de la activitatea lor specifică. Trustrile de construcții au obligații precise cu privire la remedieri. De ce să fie absolviți? Dar mai este o chestiune: întreprinderile de administrație locală, în calitate de beneficiar, participă la recepția blocurilor noi. Se

face această operațiune cu toată exigența? GH. CHIHAI, locatar al blocului 46, cartierul Tudor Vladimirescu din Iași, ne relatează în legătură cu această problemă:

— Am fost nevoit să întocmesc singur, împreună cu constructorul, un proces-verbal de recepție. Am insistat mult pentru ca executorul să fixeze mai bine parche-

tate. După ce lucrările sînt prost executate, locatarul și o zicală: cine închide ochii la recepție, deschide buzunarul la remedieri. Și cum un buzunar al remedierilor nu există, se ia din cel al reparațiilor de locuințe.

După cum se știe, sfaturile populare regionale tutelează alți trustrile de construcții cil

Sînt multe de spus despre locul pe care-l ocupă în preocupările sfaturilor populare această problemă a reparațiilor. Judecînd după condițiile materiale care sînt asigurate întreprinderilor de reparații pentru desfășurarea activității lor se constată că acest loc este foarte mic și situat în umbra altor probleme, socotite mai importante. Simple afirmații? Nu. Iată cîteva argumente. La Iași întreprinderea de reparații-construcții este în urmă cu îndeplinirea planului fizic.

— Ne lipsesc materialele necesare, motivează întreprinderea. Numai cu vorbe nu poți termina reparațiile începute.

Aprovizionarea cu materiale a acestor șantiere stă prost și la Oradea. — Cine ar crede că I.L.L. Oradea duce o lipsă de nisip, spunea tov. ing. ALEXANDRU VIDA, șeful secției gospodărie comunală a sfatului popular regional Crisana. Nisip există cît vrei. Dar în albia Crișurilor sau în cariere. Ca să-l aduci pe șantier este nevoie de mijloace de transport. Or, I.R.T.A. nu repartizează autocamioane pentru transportul nisipului, iar I.L.L. nu le are.

Dar nu numai de nisip duce lipsă șantierul I.L.L.-Oradea. La materiale importante ca lemn, fontă, materiale sanitare, I.L.L. primește repartiții pentru numai 25 la sută din necesar. Pentru restul? Se descurcă cum poate.

Lipsuri în aprovizionarea cu materiale sînt și pe șantierele de reparații de locuințe din regiunea Argeș.

Să presupunem că, printr-un efort, s-ar asigura cantitățile necesare. S-ar putea garanta executarea în termen și de calitate a lucrărilor?

— Nu avem destui lucrători calificați — spun cei de la Oradea.

Nu numărăm de muncitori este totul, sînt de părere tovarășii de la I.A.L. raional 1 Mai din Capitală. Avem nevoie de oameni cu o calificare înaltă, de personal tehnic corespunzător volumului de lucrări. Întreprinderea de reparații din raionul nostru, la un volum de circa două mii de lucrări

reparațiilor de proastă calitate și a lărgăenilor lucrărilor de care, pe bună dreptate, se plîng cetățenii. Firește, fără materialele necesare, aceste întreprinderi nu vor putea să se achite în bune condiții de sarcinile ce le au. Dar unde este în această privință sprînjul concret al sfaturilor populare? Ce fac ele pentru a asigura întreprinderilor de reparații un fond stabil de cadre, meseriași pricepuți, cu răspundere pentru munca ce o depun?

— Cea mai mare parte din fondurile destinate reparațiilor capitale — ne spunea tov. GH. VOICULESCU, inginer principal la secția de gospodărie comunală a Sfaturii populare regionale Argeș — sînt folosite pentru remedierea acoperișurilor-terasă de la blocurile noi. Este vorba de peste un milion și jumătate de lei. Cîte nu s-ar putea face cu această sumă la imobilele vechi?

— Cea mai mare parte din fondurile destinate reparațiilor capitale — ne spunea tov. GH. VOICULESCU, inginer principal la secția de gospodărie comunală a Sfaturii populare regionale Argeș — sînt folosite pentru remedierea acoperișurilor-terasă de la blocurile noi. Este vorba de peste un milion și jumătate de lei. Cîte nu s-ar putea face cu această sumă la imobilele vechi?

După cum se știe, sfaturile populare regionale tutelează alți trustrile de construcții cil

Sînt multe de spus despre locul pe care-l ocupă în preocupările sfaturilor populare această problemă a reparațiilor. Judecînd după condițiile materiale care sînt asigurate întreprinderilor de reparații pentru desfășurarea activității lor se constată că acest loc este foarte mic și situat în umbra altor probleme, socotite mai importante. Simple afirmații? Nu. Iată cîteva argumente. La Iași întreprinderea de reparații-construcții este în urmă cu îndeplinirea planului fizic.

— Ne lipsesc materialele necesare, motivează întreprinderea. Numai cu vorbe nu poți termina reparațiile începute.

Aprovizionarea cu materiale a acestor șantiere stă prost și la Oradea. — Cine ar crede că I.L.L. Oradea duce o lipsă de nisip, spunea tov. ing. ALEXANDRU VIDA, șeful secției gospodărie comunală a sfatului popular regional Crisana. Nisip există cît vrei. Dar în albia Crișurilor sau în cariere. Ca să-l aduci pe șantier este nevoie de mijloace de transport. Or, I.R.T.A. nu repartizează autocamioane pentru transportul nisipului, iar I.L.L. nu le are.

Dar nu numai de nisip duce lipsă șantierul I.L.L.-Oradea. La materiale importante ca lemn, fontă, materiale sanitare, I.L.L. primește repartiții pentru numai 25 la sută din necesar. Pentru restul? Se descurcă cum poate.

Lipsuri în aprovizionarea cu materiale sînt și pe șantierele de reparații de locuințe din regiunea Argeș.

Să presupunem că, printr-un efort, s-ar asigura cantitățile necesare. S-ar putea garanta executarea în termen și de calitate a lucrărilor?

— Nu avem destui lucrători calificați — spun cei de la Oradea.

Nu numărăm de muncitori este totul, sînt de părere tovarășii de la I.A.L. raional 1 Mai din Capitală. Avem nevoie de oameni cu o calificare înaltă, de personal tehnic corespunzător volumului de lucrări. Întreprinderea de reparații din raionul nostru, la un volum de circa două mii de lucrări

reparațiilor de proastă calitate și a lărgăenilor lucrărilor de care, pe bună dreptate, se plîng cetățenii. Firește, fără materialele necesare, aceste întreprinderi nu vor putea să se achite în bune condiții de sarcinile ce le au. Dar unde este în această privință sprînjul concret al sfaturilor populare? Ce fac ele pentru a asigura întreprinderilor de reparații un fond stabil de cadre, meseriași pricepuți, cu răspundere pentru munca ce o depun?

— Cea mai mare parte din fondurile destinate reparațiilor capitale — ne spunea tov. GH. VOICULESCU, inginer principal la secția de gospodărie comunală a Sfaturii populare regionale Argeș — sînt folosite pentru remedierea acoperișurilor-terasă de la blocurile noi. Este vorba de peste un milion și jumătate de lei. Cîte nu s-ar putea face cu această sumă la imobilele vechi?

După cum se știe, sfaturile populare regionale tutelează alți trustrile de construcții cil

Sînt multe de spus despre locul pe care-l ocupă în preocupările sfaturilor populare această problemă a reparațiilor. Judecînd după condițiile materiale care sînt asigurate întreprinderilor de reparații pentru desfășurarea activității lor se constată că acest loc este foarte mic și situat în umbra altor probleme, socotite mai importante. Simple afirmații? Nu. Iată cîteva argumente. La Iași întreprinderea de reparații-construcții este în urmă cu îndeplinirea planului fizic.

— Ne lipsesc materialele necesare, motivează întreprinderea. Numai cu vorbe nu poți termina reparațiile începute.

Aprovizionarea cu materiale a acestor șantiere stă prost și la Oradea. — Cine ar crede că I.L.L. Oradea duce o lipsă de nisip, spunea tov. ing. ALEXANDRU VIDA, șeful secției gospodărie comunală a sfatului popular regional Crisana. Nisip există cît vrei. Dar în albia Crișurilor sau în cariere. Ca să-l aduci pe șantier este nevoie de mijloace de transport. Or, I.R.T.A. nu repartizează autocamioane pentru transportul nisipului, iar I.L.L. nu le are.

Dar nu numai de nisip duce lipsă șantierul I.L.L.-Oradea. La materiale importante ca lemn, fontă, materiale sanitare, I.L.L. primește repartiții pentru numai 25 la sută din necesar. Pentru restul? Se descurcă cum poate.

Lipsuri în aprovizionarea cu materiale sînt și pe șantierele de reparații de locuințe din regiunea Argeș.

Să presupunem că, printr-un efort, s-ar asigura cantitățile necesare. S-ar putea garanta executarea în termen și de calitate a lucrărilor?

— Nu avem destui lucrători calificați — spun cei de la Oradea.

Nu numărăm de muncitori este totul, sînt de părere tovarășii de la I.A.L. raional 1 Mai din Capitală. Avem nevoie de oameni cu o calificare înaltă, de personal tehnic corespunzător volumului de lucrări. Întreprinderea de reparații din raionul nostru, la un volum de circa două mii de lucrări

reparațiilor de proastă calitate și a lărgăenilor lucrărilor de care, pe bună dreptate, se plîng cetățenii. Firește, fără materialele necesare, aceste întreprinderi nu vor putea să se achite în bune condiții de sarcinile ce le au. Dar unde este în această privință sprînjul concret al sfaturilor populare? Ce fac ele pentru a asigura întreprinderilor de reparații un fond stabil de cadre, meseriași pricepuți, cu răspundere pentru munca ce o depun?

— Cea mai mare parte din fondurile destinate reparațiilor capitale — ne spunea tov. GH. VOICULESCU, inginer principal la secția de gospodărie comunală a Sfaturii populare regionale Argeș — sînt folosite pentru remedierea acoperișurilor-terasă de la blocurile noi. Este vorba de peste un milion și jumătate de lei. Cîte nu s-ar putea face cu această sumă la imobilele vechi?

După cum se știe, sfaturile populare regionale tutelează alți trustrile de construcții cil

Sînt multe de spus despre locul pe care-l ocupă în preocupările sfaturilor populare această problemă a reparațiilor. Judecînd după condițiile materiale care sînt asigurate întreprinderilor de reparații pentru desfășurarea activității lor se constată că acest loc este foarte mic și situat în umbra altor probleme, socotite mai importante. Simple afirmații? Nu. Iată cîteva argumente. La Iași întreprinderea de reparații-construcții este în urmă cu îndeplinirea planului fizic.

— Ne lipsesc materialele necesare, motivează întreprinderea. Numai cu vorbe nu poți termina reparațiile începute.

Aprovizionarea cu materiale a acestor șantiere stă prost și la Oradea. — Cine ar crede că I.L.L. Oradea duce o lipsă de nisip, spunea tov. ing. ALEXANDRU VIDA, șeful secției gospodărie comunală a sfatului popular regional Crisana. Nisip există cît vrei. Dar în albia Crișurilor sau în cariere. Ca să-l aduci pe șantier este nevoie de mijloace de transport. Or, I.R.T.A. nu repartizează autocamioane pentru transportul nisipului, iar I.L.L. nu le are.

Dar nu numai de nisip duce lipsă șantierul I.L.L.-Oradea. La materiale importante ca lemn, fontă, materiale sanitare, I.L.L. primește repartiții pentru numai 25 la sută din necesar. Pentru restul? Se descurcă cum poate.

Lipsuri în aprovizionarea cu materiale sînt și pe șantierele de reparații de locuințe din regiunea Argeș.

Să presupunem că, printr-un efort, s-ar asigura cantitățile necesare. S-ar putea garanta executarea în termen și de calitate a lucrărilor?

— Nu avem destui lucrători calificați — spun cei de la Oradea.

Nu numărăm de muncitori este totul, sînt de părere tovarășii de la I.A.L. raional 1 Mai din Capitală. Avem nevoie de oameni cu o calificare înaltă, de personal tehnic corespunzător volumului de lucrări. Întreprinderea de reparații din raionul nostru, la un volum de circa două mii de lucrări

reparațiilor de proastă calitate și a lărgăenilor lucrărilor de care, pe bună dreptate, se plîng cetățenii. Firește, fără materialele necesare, aceste întreprinderi nu vor putea să se achite în bune condiții de sarcinile ce le au. Dar unde este în această privință sprînjul concret al sfaturilor populare? Ce fac ele pentru a asigura întreprinderilor de reparații un fond stabil de cadre, meseriași pricepuți, cu răspundere pentru munca ce o depun?

— Cea mai mare parte din fondurile destinate reparațiilor capitale — ne spunea tov. GH. VOICULESCU, inginer principal la secția de gospodărie comunală a Sfaturii populare regionale Argeș — sînt folosite pentru remedierea acoperișurilor-terasă de la blocurile noi. Este vorba de peste un milion și jumătate de lei. Cîte nu s-ar putea face cu această sumă la imobilele vechi?

După cum se știe, sfaturile populare regionale tutelează alți trustrile de construcții cil

Sînt multe de spus despre locul pe care-l ocupă în preocupările sfaturilor populare această problemă a reparațiilor. Judecînd după condițiile materiale care sînt asigurate întreprinderilor de reparații pentru desfășurarea activității lor se constată că acest loc este foarte mic și situat în umbra altor probleme, socotite mai importante. Simple afirmații? Nu. Iată cîteva argumente. La Iași întreprinderea de reparații-construcții este în urmă cu îndeplinirea planului fizic.

— Ne lipsesc materialele necesare, motivează întreprinderea. Numai cu vorbe nu poți termina reparațiile începute.

Aprovizionarea cu materiale a acestor șantiere stă prost și la Oradea. — Cine ar crede că I.L.L. Oradea duce o lipsă de nisip, spunea tov. ing. ALEXANDRU VIDA, șeful secției gospodărie comunală a sfatului popular regional Crisana. Nisip există cît vrei. Dar în albia Crișurilor sau în cariere. Ca să-l aduci pe șantier este nevoie de mijloace de transport. Or, I.R.T.A. nu repartizează autocamioane pentru transportul nisipului, iar I.L.L. nu le are.

Dar nu numai de nisip duce lipsă șantierul I.L.L.-Oradea. La materiale importante ca lemn, fontă, materiale sanitare, I.L.L. primește repartiții pentru numai 25 la sută din necesar. Pentru restul? Se descurcă cum poate.

Lipsuri în aprovizionarea cu materiale sînt și pe șantierele de reparații de locuințe din regiunea Argeș.

Să presupunem că, printr-un efort, s-ar asigura cantitățile necesare. S-ar putea garanta executarea în termen și de calitate a lucrărilor?

— Nu avem destui lucrători calificați — spun cei de la Oradea.

Nu numărăm de muncitori este totul, sînt de părere tovarășii de la I.A.L. raional 1 Mai din Capitală. Avem nevoie de oameni cu o calificare înaltă, de personal tehnic corespunzător volumului de lucrări. Întreprinderea de reparații din raionul nostru, la un volum de circa două mii de lucrări

reparațiilor de proastă calitate și a lărgăenilor lucrărilor de care, pe bună dreptate, se plîng cetățenii. Firește, fără materialele necesare, aceste întreprinderi nu vor putea să se achite în bune condiții de sarcinile ce le au. Dar unde este în această privință sprînjul concret al sfaturilor populare? Ce fac ele pentru a asigura întreprinderilor de reparații un fond stabil de cadre, meseriași pricepuți, cu răspundere pentru munca ce o depun?

— Cea mai mare parte din fondurile destinate reparațiilor capitale — ne spunea tov. GH. VOICULESCU, inginer principal la secția de gospodărie comunală a Sfaturii populare regionale Argeș — sînt folosite pentru remedierea acoperișurilor-terasă de la blocurile noi. Este vorba de peste un milion și jumătate de lei. Cîte nu s-ar putea face cu această sumă la imobilele vechi?

După cum se știe, sfaturile populare regionale tutelează alți trustrile de construcții cil

Sînt multe de spus despre locul pe care-l ocupă în preocupările sfaturilor populare această problemă a reparațiilor. Judecînd după condițiile materiale care sînt asigurate întreprinderilor de reparații pentru desfășurarea activității lor se constată că acest loc este foarte mic și situat în umbra altor probleme, socotite mai importante. Simple afirmații? Nu. Iată cîteva argumente. La Iași întreprinderea de reparații-construcții este în urmă cu îndeplinirea planului fizic.

— Ne lipsesc materialele necesare, motivează întreprinderea. Numai cu vorbe nu poți termina reparațiile începute.

Aprovizionarea cu materiale a acestor șantiere stă prost și la Oradea. — Cine ar crede că I.L.L. Oradea duce o lipsă de nisip, spunea tov. ing. ALEXANDRU VIDA, șeful secției gospodărie comunală a sfatului popular regional Crisana. Nisip există cît vrei. Dar în albia Crișurilor sau în cariere. Ca să-l aduci pe șantier este nevoie de mijloace de transport. Or, I.R.T.A. nu repartizează autocamioane pentru transportul nisipului, iar I.L.L. nu le are.

Dar nu numai de nisip duce lipsă șantierul I.L.L.-Oradea. La materiale importante ca lemn, fontă, materiale sanitare, I.L.L. primește repartiții pentru numai 25 la sută din necesar. Pentru restul? Se descurcă cum poate.

Lipsuri în aprovizionarea cu materiale sînt și pe șantierele de reparații de locuințe din regiunea Argeș.

Să presupunem că, printr-un efort, s-ar asigura cantitățile necesare. S-ar putea garanta executarea în termen și de calitate a lucrărilor?

— Nu avem destui lucrători calificați — spun cei de la Oradea.

Nu numărăm de muncitori este totul, sînt de părere tovarășii de la I.A.L. raional 1 Mai din Capitală. Avem nevoie de oameni cu o calificare înaltă, de personal tehnic corespunzător volumului de lucrări. Întreprinderea de reparații din raionul nostru, la un volum de circa două mii de lucrări

reparațiilor de proastă calitate și a lărgăenilor lucrărilor de care, pe bună dreptate, se plîng cetățenii. Firește, fără materialele necesare, aceste întreprinderi nu vor putea să se achite în bune condiții de sarcinile ce le au. Dar unde este în această privință sprînjul concret al sfaturilor populare? Ce fac ele pentru a asigura întreprinderilor de reparații un fond stabil de cadre, meseriași pricepuți, cu răspundere pentru munca ce o depun?

— Cea mai mare parte din fondurile destinate reparațiilor capitale — ne spunea tov. GH. VOICULESCU, inginer principal la secția de gospodărie comunală a Sfaturii populare regionale Argeș — sînt folosite pentru remedierea acoperișurilor-terasă de la blocurile noi. Este vorba de peste un milion și jumătate de lei. Cîte nu s-ar putea face cu această sumă la imobilele vechi?

După cum se știe, sfaturile populare regionale tutelează alți trustrile de construcții cil

Sînt multe de spus despre locul pe care-l ocupă în preocupările sfaturilor populare această problemă a reparațiilor. Judecînd după condițiile materiale care sînt asigurate întreprinderilor de reparații pentru desfășurarea activității lor se constată că acest loc este foarte mic și situat în umbra altor probleme, socotite mai importante. Simple afirmații? Nu. Iată cîteva argumente. La Iași întreprinderea de reparații-construcții este în urmă cu îndeplinirea planului fizic.

— Ne lipsesc materialele necesare, motivează întreprinderea. Numai cu vorbe nu poți termina reparațiile începute.

Aprovizionarea cu materiale a acestor șantiere stă prost și la Oradea. — Cine ar crede că I.L.L. Oradea duce o lipsă de nisip, spunea tov. ing. ALEXANDRU VIDA, șeful secției gospodărie comunală a sfatului popular regional Crisana. Nisip există cît vrei. Dar în albia Crișurilor sau în cariere. Ca să-l aduci pe șantier este nevoie de mijloace de transport. Or, I.R.T.A. nu repartizează autocamioane pentru transportul nisipului, iar I.L.L. nu le are.

Dar nu numai de nisip duce lipsă șantierul I.L.L.-Oradea. La materiale importante ca lemn, fontă, materiale sanitare, I.L.L. primește repartiții pentru numai 25 la sută din necesar. Pentru restul? Se descurcă cum poate.

Lipsuri în aprovizionarea cu materiale sînt și pe șantierele de reparații de locuințe din regiunea Argeș.

Să presupunem că, printr-un efort, s-ar asigura cantitățile necesare. S-ar putea garanta executarea în termen și de calitate a lucrărilor?

— Nu avem destui lucrători calificați — spun cei de la Oradea.

Nu numărăm de muncitori este totul, sînt de părere tovarășii de la I.A.L. raional 1 Mai din Capitală. Avem nevoie de oameni cu o calificare înaltă, de personal tehnic corespunzător volumului de lucrări. Întreprinderea de reparații din raionul nostru, la un volum de circa două mii de lucrări

Anchetă realizată de: Const. MITEA, Rodica ȘERBAN, Manole CORCACI, H. GROSU și Gh. CIRSTEA.

SECOLUL VITEZEI

● Pe drumurile aeriene, milioane de călători ● În 1980—20 000 km/oră ● Succesul tramvaiului are numai o singură șină ● Vehiculul cu pernă de aer

De la zborul supersonic la cel hipersonic

Anul trecut, au călătorit cu avioanele marilor societăți de transport aeriene din occident aproape 150 000 000 de oameni, cu cele ale „aeroflot”-ului din U.R.S.S. nu mai puțin de 41 000 000 de pasageri, fără a mai vorbi de sutele de mil sau, poate, și milioane de călători transportați pe liniile aeriene ale altor țări.

Extraordinară dezvoltare a traficului aerian pune specialiștii o serie de probleme dificile și complexe: decolarea și aterizarea pe distanțe scurte sau chiar verticală, mărirea considerabilă a capacității de transport (avioane cu 300—700 de pasageri!), zborul cu viteze supersonice (2 300—3 200 km/oră) și chiar hipersonice (15 000—20 000 km/oră), asigurându-se, totodată, deplina securitate a zborului. Sînt, în prezent, în studiu proiectele unor tipuri noi de aeronave, echipate cu aparatură electronică modernă și motoare perfecționate, în stare să realizeze aceste performanțe uimitoare.

Atenția constructorilor se îndreaptă și spre elicoptere. Echipate cu puterice turbine cu gaz, de mare randament, ele tind să devină mijlocul ideal de transport pe distanțe de 100—200 km, favorizate fiind de capacitatea de aterizare aflată în regiuni cu relief accidentat, cit și în centrul unor mari așezări populare. Elicopterul modern poate fi utilizat ca „aerobuz”, cabină medicală, „macara zburătoare”, sistem pentru combaterea incendiilor din păduri sau pentru muncile agricole, ca „jeep” aerian pentru supravegherea circulației rutiere sau a liniilor de înaltă tensiune, pentru prospecțiuni geofizice și ridicări topografice etc. Unele elicoptere experimentale au depășit în zbor orizontal viteza de 380 km/oră, se proiectează astfel de aparate de zbor capabile să transporte 200—300 de pasageri.

Intenția de a îmbina avantajele elicopterului cu cele ale avionului, adică viteza mare de zbor și posibilitatea de decolare și aterizare verticală, a determinat pe specialiști să construiască diferite tipuri experimentale de elicoptere-avion, avînd aripi fixe, ca orice avion, și un rotor, în genul elicopterului, avînd, însă, la zborul orizontal, palele rotorului pliate în lungul fuselajului. Se consideră că, pe baza acestui principiu, se vor putea realiza originale aeronave în stare să transporte 60—100 de pasageri, cu viteze de 600 km/oră.

Foarte interesantă este și soluția „aripi pivotante”, aplicată de specialiștii americani la construirea unui „convertoplan”, denumit astfel deoarece se poate „converti” dintr-un tip de elicopter într-un avion obișnuit și invers. Cele patru puterice turbo-propulsoare ale aparatului și aripi lui formează un ansamblu care se rotește în jurul unei axe, în momentul decolării, aripi este adusă în poziție verticală, iar elicele, îndreptate în sus, dezvoltă forța necesară desprinderii aparatului de sol. După decolarea verticală, la o anumită înălțime, pilotul comandă rotirea aripii pînă ce aceasta (împreună cu motoarele) ajunge în poziția obișnuită, asigurînd zborul orizontal al convertoplanului. Evident, la aterizare operațiile se desfășoară invers. Există proiecte ale unor astfel de „convertoplane” pentru 30—50 de pasageri și viteze de 650—700 km/oră.

Toate aceste aparate, considerate „avioane fără aerodrom”, vor putea zbura cu viteze mari numai înzestrate

cu motoare turboreactoare. Specialiștii britanici au construit astfel de motoare, de dimensiuni mici, care cîntăresc numai 120—150 kg, dar dezvoltînd o forță de tracțiune de 2 000—2 500 kg. Amplasate în poziție verticală, în fuselaj sau în gondole speciale, prinse de aripi, aceste motoare pot asigura decolarea verticală a unor avioane, înzestrate, în același timp, pentru zborul orizontal cu turboreactoare obișnuite.

Recent, a fost experimentat cu succes încă un tip de avioane cu decolare și aterizare verticală. Acest avion, echipat cu turboreactoare puternice, este prevăzută cu patru ajutoare orientabile (dispușe lateral și simetric) a căror poziție poate fi comandată de pilot. Cînd ajutoarele ejectează gazele arse ale motoarelor spre sol, se creează forța necesară decolării verticale. Pentru tranziția la zborul orizontal, pilotul comandă rotirea ajutoarelor.

Marea surpriză în domeniul construcției de avioane a fost, în acest an, uriasul avion sovietic „An-22”, denumit simbolic „Anteu”. Echipat cu patru turbo-propulsoare, de cite 15 000 CP fiecare (cele mai puternice din cite s-au construit pînă în prezent), monlate pe o aripă de peste 64 de metri, avionul „Anteu” poate transporta 80 de tone și străbate fără escale 5 000 km, zburînd cu viteza de 690 km/oră, la 11 000 metri altitudine. În prezent, se proiectează o nouă variantă a lui, care își va lua zborul peste doi ani. În fuselaj lung de 65 m, 720 de pasageri (asezați în două saloane supra-puse), vor avea la dispoziție tot confortul necesar unor zboruri intercontinentale de 6 500—10 000 km. Pe liniile aeriene cu trafic foarte intens (Moscova-Crimea, Paris-New York etc.), utilitatea și rentabilitatea unor astfel de avioane-negiganți sînt indiscutabile. Într-un interviu acordat revistei franceze „Aviation Magazine”, cunoscutul constructor sovietic de avioane Oleg Antonov a precizat că transportul cu avionul său „Anteu” este cu 40 la sută mai economic decît transportul pe calea ferată!

Preocuparea de a construi avioane cu foarte mare capacitate de transport există și în Statele Unite. Firma „Lockheed” lucrează la realizarea unui avion de trans-

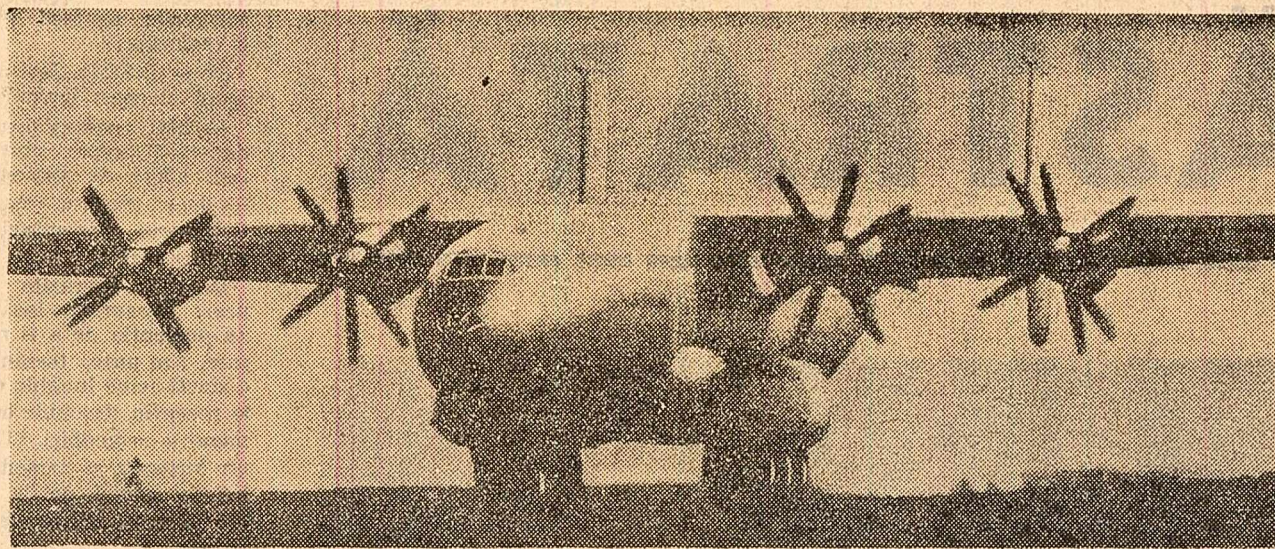
port capabil să zboare fără escale 10 000 km, cu viteze de 850—900 km/oră. Specialiștii americani consideră că vor termina, în anul 1969, acest avion, avînd patru turboreactoare cu dublu flux (dezvoltînd o forță de tracțiune totală de 60 de tone), și că va atinge viteza de 1 000 km/oră, transportînd 500—700 de pasageri.

Construcții de avioane sînt plasate însă într-o singură naclă și nu în două, ca la proiectul franco-britanic „Concorde”.

Performanțele proiectate ale celor două avioane sînt asemănătoare. Ele vor transporta 120 de pasageri pe distanțe de 6 300—6 500 km, zburînd prin stratosferă, la 18—20 km altitudine, cu viteze de 2 330—2 500 km/oră. Se consideră că în anii 1970—1971, „Tu-144” va fi gata de zbor.

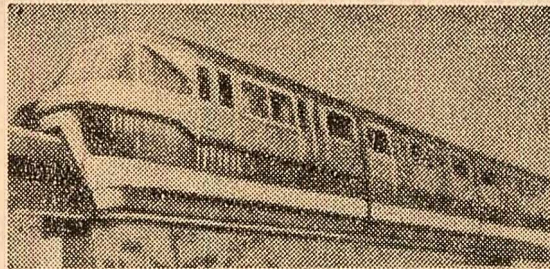
Specialiștii în tehnica rachetelor afirmă că peste 10—15 ani își vor face apariția și primele avioane-rachete cu aripi pliabile. Decolînd vertical, întocmai ca și rachetele cu mai multe trepte, care plasează pe orbită navele cosmice, aceste avioane hipersonice vor zbura pe traiectorii balistice, cu viteze de 15 000—20 000 km/oră. Astfel, distanța dintre două puncte de pe glob, situate la 10 000 km, va fi străbătută în numai 30 de minute!

Ing. Constantin S. IOAN, candidat în științe tehnice, Institutul de mecanica fluidelor „Traian Vuia” al Academiei Republicii Socialiste România

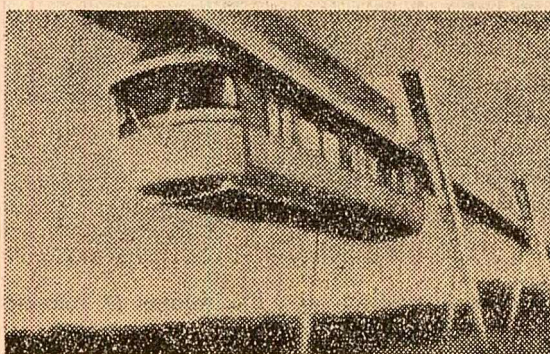

Gigantul aerian „An-22”

TRENURILE „AERIENE”

Tipul „rezemat”

...și cel „suspendat”

În multe orașe ale lumii, aglomerările mari de populație fac necesară soluționarea problemelor transportului în comun pe principii cu totul noi. Traficul local foarte intens a dus la imaginarea unor mijloace de transport de mare capacitate și eficiență: trenurile aeriene monorail. Numele lor se datorează faptului că vagoanele acestor trenuri circulă la o oarecare înălțime, pe o singură șină, fie suspendate de ace, fie de suprașină — după tipul constructiv respectiv.

Sîna pe care se deplasează trenul este susținută la înălțimea de 5 metri de construcții speciale din metal sau beton armat, așa-numita estacadă. Estacada, la rîndul ei, se sprijină pe coloane sau cadre, așezate la distanțe care variază între 18—26 m. Instalarea trenurilor monorail nu trebuie însă să împiedice circulația de pe străzi, de aceea s-a convenit ca distanța între șină și baza vagonului care se deplasează sus, pe unica linie șină, să fie de circa 5 metri.

Să privim o clipă un tren monorail „rezemat” — denumirea aceasta indică sistemul în care vagoanele se deplasează, circuliind deasupra șinei. Cum se mențin aceste vagoane — late de circa 3 m și lungi de 10—20 m, pentru a avea capacitatea necesară — pe „grînda de rulaj”? La capetele vagonului se află cite două roți centrale care circulă pe grînda, vagonul mai are încă două perechi

de roți așezate orizontal care circulă pe suprafețele laterale ale grinzii de susținere. Rolul primei perechi de roți este de a menține direcția, la celelalte de a asigura stabilitatea. Altfel se prezintă lucrurile la trenul monorail suspendat care dispune de dispozitive cu roți montate de astă dată în partea superioară, de suspensoare și amortizoare speciale pe grînda de rulaj, care îi asigură stabilitatea necesară. Greutatea specifică a vagoanelor căii aeriene fiind relativ mică, le ajunge singura șină de rulare.

Accesul călătorilor spre stațiile trenurilor aeriene se face fie cu ajutorul unor scări fixe, dacă numărul călătorilor nu este prea mare, sau prin scări rulante (escalatoarele) cînd trebuie asigurată sursea, respectiv coborîrea, unui număr relativ mare de călători.

Care sînt avantajele acestui mijloc de transport? Capacitatea de transport a unui tren monorail compus, de pildă, din 3 vagoane a 120 călători fiecare, trenurile succedîndu-se la intervale de 1,5 minute, este de circa 150 000 călători pe oră într-o direcție, fără ca posibilitățile de sporire să fie epuizate. În ceea ce privește viteza de transport pe distanțe mai lungi, ea poate trece de 150 km pe oră.

Din punctul de vedere al cheltuielilor de construcție, costul unei estacade, destinate trenurilor aeriene monorail, este pe metru liniar cu mult mai

CÎȘTIGĂ TEREN

mic decît costul unui metru liniar de tunel, în cazul trenurilor subterane. Costul redus al construcției și exploatarea face posibilă și reducerea prețului la transportul călătorilor. Un alt avantaj este faptul că estacada se poate construi într-un timp foarte scurt, fiind seama că elementele constructive se pot realiza repede pe scară industrială. Un exemplu îl constituie linia trenului aerian monorail din Torino (Italia), realizată în circa o lună de zile.

Față de metropolitanele aeriene care există în unele capitale și care din cauza zgomotului cauzat de neajunsuri locatarilor din casele situate de-a lungul traseului, trenurile monorail prezintă avantajul că se deplasează pe roți pneumatice, eliminînd în foarte mare măsură zgomotele și asigurînd o călătorie comodă.

Pe lângă aceste avantaje, trenurile aeriene monorail prezintă însă și inconveniente: Exploatarea trenului în timpul iernii se face mai greu și presupune lucrări mai dificile de întreținere. Apoi trenurile de acest gen nu pot atinge viteze mari pe distanțe între stații mai mici de 2 km. Stîlpii estacadei, deși așezați la oarecare distanță, stînjinesc totuși intr-o oarecare măsură circulația pe străzi, iar estacada influențează nu întotdeauna favorabil asupra arhitecturii orașului.

Totuși acest mijloc de transport se impune din ce în ce mai mult în lume, dat fiind marile lui avantaje. În Italia, Franța, Germania, Anglia, Franța și Japonia, construcția de trenuri aeriene monorail este fapt împlinit. În Uniunea Sovietică se proiectează construirea unei linii aeriene monorail la Moscova, Leningrad, Kiev etc. La New York, de asemenea, se intenționează realizarea unei linii aeriene monorail de 80 km.

Prof. ing. PETRE TEODORESCU, Institutul de construcții București

Colosala memorie a documentaristilor electronici

Interviu cu acad. A. AVRAMESCU

Zilele trecute s-a desfășurat la Washington Congresul Federației internaționale de documentare. La lucrări a luat parte și o delegație de specialiști din țara noastră condusă de acad. Aurel Avramescu, directorul Centrului de documentare științifică al Academiei, care, solicitat de redactorul nostru, G. Cuiubus, ne-a împărtășit cîteva impresii de la această manifestare științifică internațională:

Ce este Federația internațională de documentare și care sînt felurile ei?

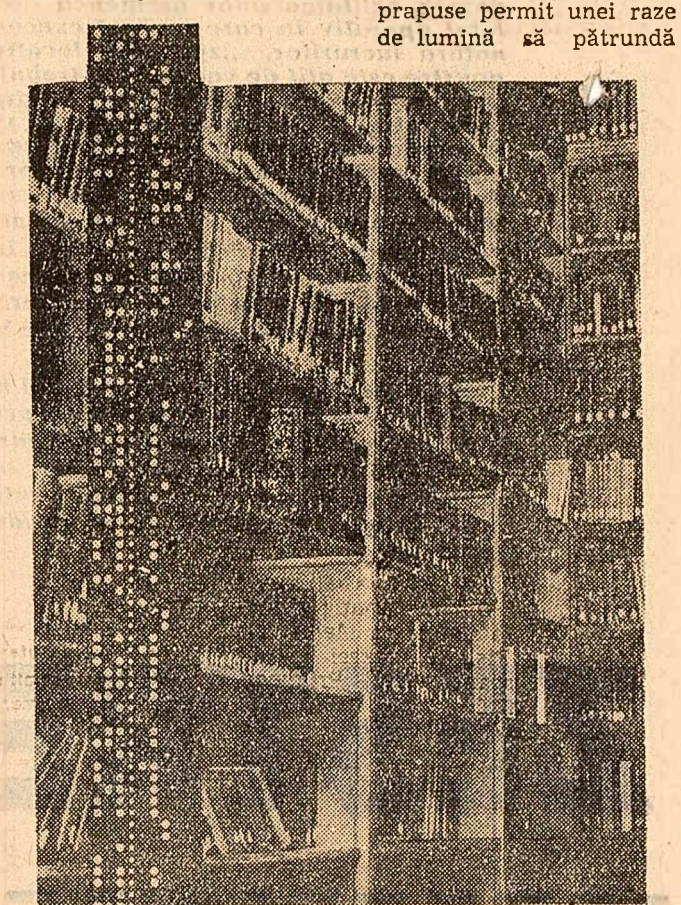
Federația internațională de documentare, cu sediul la Haga, intrunește în calitate de membri asociații diferite instituții de documentare din multe țări ale lumii, printre care și țara noastră. Ea a fost creată încă acum 70 de ani la Bruxelles. Firește că cerul ei de preocupări a crescut enorm de atunci. În prezent ea se preocupă de sistematizarea și perfecționarea operațiilor de documentare, de precizarea principiilor de instruire a cadrelor de documentariști, de perfecționarea sistemelor de clasificare zecimală, cit și de problemele mecanizării și automatizării utilităților tehnice ale documentării.

Față de uriașul volum pe care-l prezintă astăzi în lume lucrările cu caracter științific, ce noi sisteme de documentare au fost prezentate la congres?

În condițiile actuale de intensificare a cercetării științifice în țara noastră, crește și rolul documentării. Ea devine un tot mai important sprijin al creației științifice, animată de inovațiile și inovațiile, înlesnind realizarea unor soluții originale, corespunzătoare condițiilor noastre locale. Într-un singur an, apar în lume cît puțin 3 milioane de lucrări științifice, fiind destul de numeroase pînă și lucrările care privesc anumite domenii de specialitate restrînsă. Numărul lor depășește cu mult capacitatea unui singur om, dornic să consulte numai materialul informativ privind problema pe care o studiază el. Documentarea a devenit astfel o problemă care afectează foarte serios cercetarea științifică. De aici și marele interes pentru congresul documentaristilor la care au participat peste 1 400 delegați din diverse țări. Comunicările și discutiile pe marginea lor s-au referit îndeosebi la problemele mecanizării și automatizării operațiilor de documentare, ale pregătirii de cadre specializate, și sisteme moderne de documentare mecanizabile.

Intr-adevăr, creșterea vertiginosă a numărului publicațiilor și lucrărilor în știință, literatură sau artă, necesitatea prelucrării și imaginării, iar apoi a regășirii la cerere a informațiilor pe care le conțin, pune în dificultate pe cercetătorii din orice domeniu. Soluția pare să o ofere documentarea automatizată. Mașina electronică poate reduce uluitor timpul de depistare a materialului informativ care i-a fost încredințat și pe care îl păstrează în „memoria” ei, care poate fi o cartotecă uriașă cu sute de mii de fișe perforate sau un complicat dispozitiv magnetic. În acest

din urmă caz datele sînt înregistrate pe bandă de magnetofon, plăci sau tambururi magnetice, permițînd notarea a peste un milion de informații sau „adrese”, cum spun documentariștii. La congres a fost prezentată o nouă mașină electronică, realizată recent, care se caracterizează printr-o capacitate excepțională de memorie.

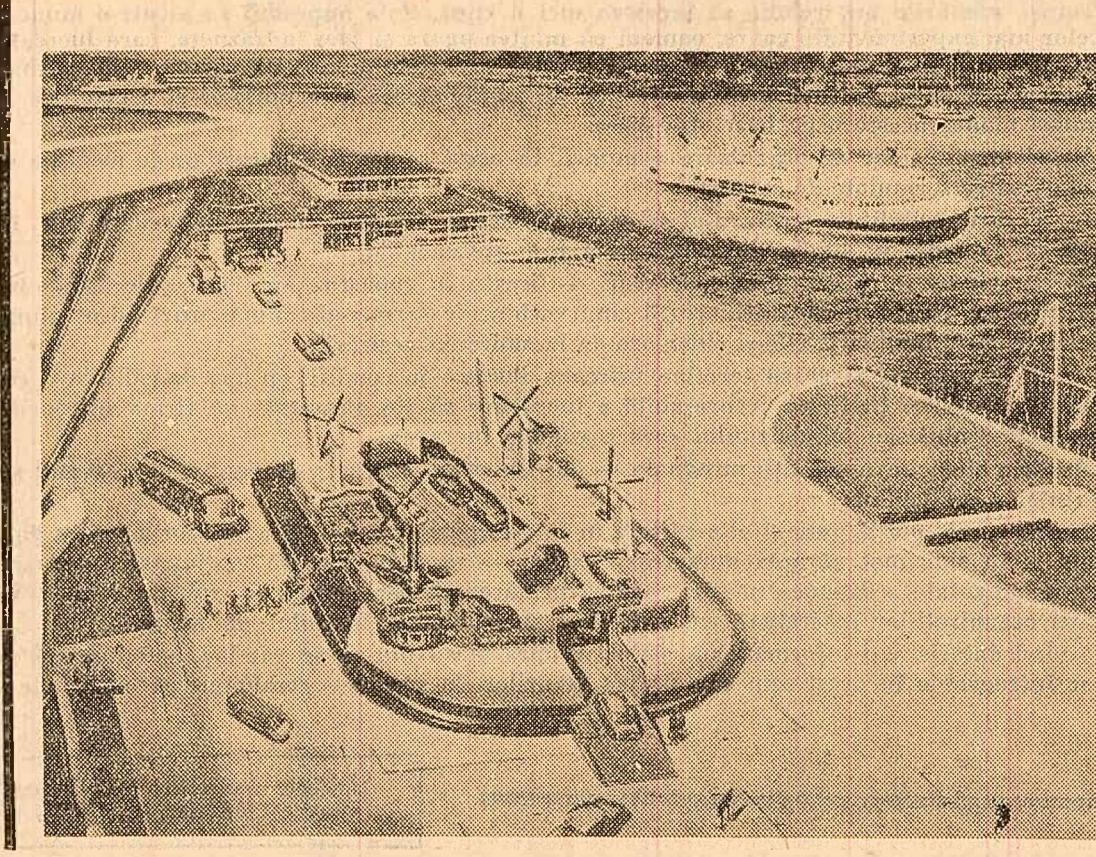

Banda perforată, cu multiplele ei orificii, imprimă conform sistemului de codificare, include într-o suprafață restrînsă multiple informații cuprinse în tomurile groase ale bibliotecii. Ea reprezintă „studii” creierului electronic

prin perforații situate în același loc, marcînd astfel documente care intrunesc mai multe caracteristici identice, facilitînd astfel găsirea documentelor care răspund unor întrebări complexe. Acest sistem a fost prezentat în model la congres. Lucrarea lui B. V. Tell din Suedia s-a referit la procesele auditive de regîsire a informațiilor, anume, pe baza întrebărilor adresate la telefon, mașina dînd răspunsurile la difuzor. Propuneri privind instruirea cadrelor de specialiști au fost prezentate de Paul Poindro (Franța) și Zigmund Majewski (Polonia) care au arătat că instrucția la nivel superior nu poate fi numai facultativă și redusă la anumite cursuri, ci trebuie să fie multilaterală și complexă, coresponzător cerințelor pe care le pune noua știință a documentării. Problema creșterii cadrelor de specialiști este deosebit de importantă deoarece omul trebuie să învețe să formuleze înregistrările și cererile de informare în așa fel, încît mașina să fie în stare să răspundă, valorificînd cu eficiență materialul înmagazinat.

Ce concluzii s-ar putea desprinde pentru instituțiile de documentare din țara noastră?

Experiența coștigată de delegația română la Congresul F.I.D. de la Washington este un premiu de prețioasă pentru întărirea instituțiilor specializate în documentare în sensul pregătirii mecanizării și automatizării operațiilor. La simpozionul pe țară organizat de către Centrul de documentare științifică al Academiei Republicii Socialiste România care s-a ținut la București între 27—29 octombrie, s-au prezentat rezultatele obținute în diferite instituții și întreprinderi din țara noastră în perfecționarea metodelor convenționale și moderne de documentare cu exploatare manuală. Cu această ocazie s-au scos în evidență procedeele și metodele indicate în vederea aplicării metodelor electronice, s-au discutat programe de perspectivă în vederea asimilării unor metode mecanizabile.

„COVOR ZBURĂTOR” ACVATIC

Trăim în secolul vitezei! Pe uscat și în aer vehiculele cu atîns viteze inimaginabile cu citeva decenii în urmă. Numai pe apă nu s-au înregistrat aceleași progrese. Vechile corăbii cu pinze, cu corp de lemn, au reușit să atingă 22 km/oră. La aproximativ aceeași viteză înaintau astăzi multe vapoare de măruri, iar cele de călători nu au de obicei o viteză mai mare de 30—35 km/oră. Doar unele transatlantice depășesc 50 km/oră. Rezistența pe care apa o opune înaintării navelor este mult prea mare. O cale de învingere a acesteia este reducerea suprafeței de

fracare a navei cu apă. Aceasta se poate obține prin pomparea de aer, cu ajutorul unor motoare puternice. În acest fel se realizează o „pernă de aer” între navă și suprafața apei, înaintarea este asigurată de motoare cu elice, ca la avion. Acest tip de vehicule își face tot mai frecvent apariția în transportul fluvial și maritim. Pentru traversarea Canalului Mincel, după cum arată revista „Interavia”, specialiștii firmei engleze „Westland” proiectează realizarea unui uriaș vehicul amfibiu pe pernă de aer. El va putea lua la bord 140 de pasageri și 31 de automobile, sau un total

de 566 pasageri. Fînd destul de grele, între 150—180 de tone, cu lungimea de 49 metri, aceste nave cu pernă de aer se vor putea menține deasupra valurilor cu o viteză medie de 60 de noduri (circa 110 km/oră), străbătînd distanța Dover-Calais în numai 22 de minute. Viteza relativ mare se datorează faptului că pernă de aer elimină rezistența apei la înaintare. În cîștig: Proiectul unui întreg port care va ocupa o suprafață de 12 ha, făcînd posibil 20 de sosiri și 20 de plecări pe oră cu acest original „covor zburător”.

Cronica zilei

CU PRILEJUL SĂRBĂTORII NAȚIONALE A TURCIEI

Cu prilejul sărbătorii naționale a Turciei — ziua proclamării republicii — ambasadorul acestei țări la București, Semsettin Arif Mardin, a oferit, vineri după-amiază, o recepție în saloanele ambasadei. Au luat parte Dumitru Moșora, ministrul industriei construcțiilor, membri ai conducerii unor ministere, conducători ai unor instituții centrale, oameni de știință și cultură, generali și ofițeri superci, ziaristi.

Au participat șefi ai unor misiuni diplomatice acreditate la București și alți membri ai corpului diplomatic.

În continuarea călătoriei prin țară, delegația Uniunii asociațiilor de combatanți din războiul de eliberare națională a Iugoslaviei, condusă de Vlada Zecevic, membru al Prezidiului

Comitetului federal al uniunii, a făcut în ultimele zile vizite în regiunea Banat. Joi, oaspeții iugoslavi au sosit la Arad, unde au avut o întâlnire la statul popular orășenesc cu reprezentanți ai organelor locale de stat și cu veterani din războiul antifascist. Apoi au depus o coroană de flori la Monumentul luptătorilor iugoslavi căzuți în primul război mondial. Vineri, veterani iugoslavi au făcut o vizită la Sfatul popular orășenesc Timișoara. Ei au fost primiți de Tamaș Leonida, președintele sfatului popular orășenesc, și de Radu Petru, vicepreședintele sfatului popular regional. La Cimitirul eroilor din Timișoara, delegația a depus coroane de flori la mormintele luptătorilor iugoslavi căzuți în cel de-al doilea război mondial. În continuare, oaspeții au vizitat cartiere ale orașului și Muzeul regional al Banatului.

(Agerpres)

A început turnarea filmului „Tunelul”

La Sibiu, după primul tur de mănușă la producția româno-sovietică „Tunelul”, a avut loc vineri seară o conferință de presă, în cadrul căreia membri ai colectivului de creație, format din cinești din cele două țări, au răspuns la întrebările ziaristilor. Acțiunea filmului se petrece pe frontul antifascist la sfârșitul celui de-al doilea război mondial și are în centru activitatea unui grup de cercetători români și sovietici pentru apărarea unui tunel pe care inamicul își propusese să-l arunce în aer. Filmul, cu titlul deocamdată provizoriu — după cum a spus regizorul Francisc Munteanu, care semnează și scenariul împreună cu scriitorul sovietic Gheorghi Vladimov — este un poem închinat frăției de arme dintre ostași români și sovietici. Din distribuția filmului fac parte Valentina Malavina, Margareta Păslaru, Aleksei Loktev, Ion Dichisăanu, Lev Prigunov, Ștefan Băncă și alții.

Artiști chinezi la Constanța

Vineri seară, pe scena Teatrului de stat din Constanța, Ansamblul de cîntece și dansuri al armatei populare chineze a susținut primul spectacol.

Cei prezenți au aplaudat îndelung măiestria solistilor vocali și instrumentiști, a corului și a grupului coregrafic, arta originală cu tradiții milenare a poporului chinez.

(Agerpres)

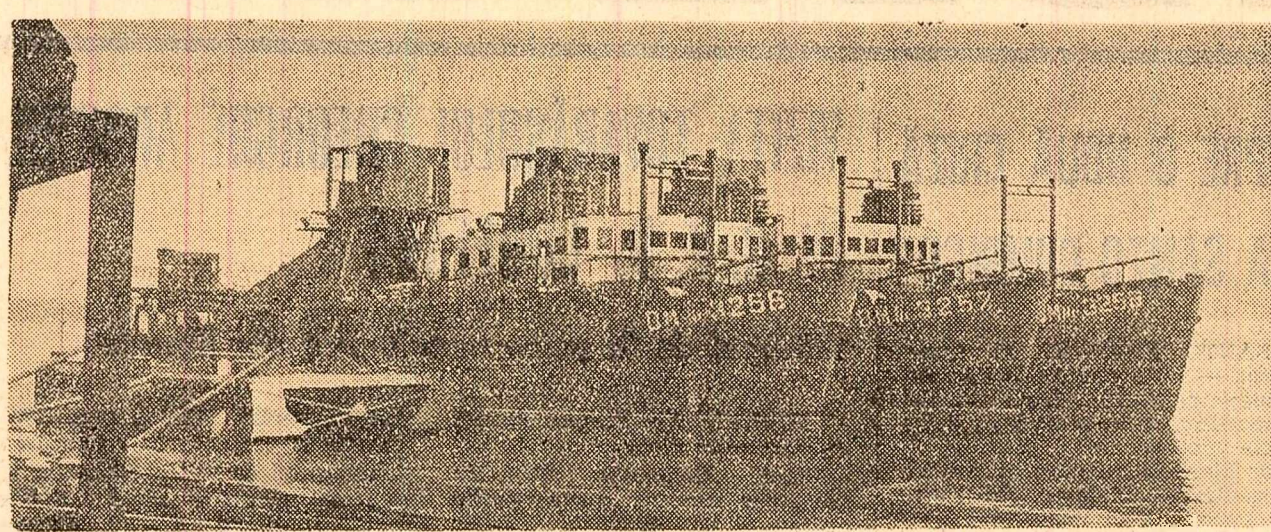
LOTO

La tragerea Loto din 29 octombrie 1965 au fost extrase din urmărilor următoarele numere: 33.62 5 82 46 41 58 69 18 26. Premii suplimentare: 64 51 23. Fond de premii: 948.509 lei din care report la suplimentul 1: 81.696 lei.

Lista de câștiguri C. E. C. în autoturisme

tragerea pentru trim. III 1965

Table with columns for car models (FIAT 1300, FIAT 1100 D, RENAULT 10 MAJOR, MOSKVICI - 408, WARTBURG LUX, FIAT 850) and lists of winning numbers.

Drăgi maritime cu cupe avînd o capacitate de 400 mc pe oră, construite la Șantierul naval Olenka

Experiența se cîștigă prin muncă perseverentă

(Urmare din pag. 1)

Desfășurarea ritmică a producției este o cerință valabilă pentru toate întreprinderile. Dar ea se impune cu atât mai mult într-o întreprindere de mobilă, întrucît ciclul de fabricație este mai lung. Ca să știi cum să produci, trebuie să cunoști din timp toate sistemele care urmează să fie fabricate, să le parțizezi cu mai multă judecată pe secții și unități de producție.

Nu este suficient să stabilești programe de lucru bine gândite. Acestea constituie doar primul pas. Esențial este să urmărești dacă ele sînt respectate cu strictețe, căci numai astfel se poate interveni prompt cînd apar „străngălări” în activitatea unei unități sau alta. Nu de mult am constatat că producția la unitatea de mobilă nu decurge ritmic. Am format un colectiv care să examineze la fața locului diferite aspecte ale procesului de producție. A reușit că în secțiile unității se făcea simțită lipsa unei evidențe clare a producției, că termenele de predare și primire a pieselor între secțiile care execută diferite operații nu sînt urmăriți și respectate. La propunerea colectivului care a făcut analiza, s-a întocmit o evidență precisă și o cooperativă în secții, s-au stabilit puncte obligatorii de predare și de primire a pieselor. În scurt timp, neajunsurile în organizarea internă au fost lichidate și unitatea de mobilă a ajuns să-și realizeze sarcinile.

Cînd intră într-un magazin de mobilă cumpărătorul este atent la înălțimea aspectului produselor, la calitatea finisajului. În întreprinderea noastră, succesul lucrului pentru calitate este asigurat nu de o muncă descurajată în general, ci de aplicarea unui program cuprinzător și eficient de măsuri tehnice și organizatorice, de-a lungul întregului flux tehnologic. Apreciind rolul pe care îl au materiile prime în asigurarea unei înalte calități, la începutul acestui an comisiile de recepție au fost reorganizate și întărite cu cadre competente. Concomitent, s-au luat măsuri pentru depozitarea materiilor prime în condiții corespunzătoare, pentru respectarea termurilor de uscare și a normelor de condiționare a cherestelei. Cu aceeași grijă ne-am ocupat de selecționarea furnizorilor pe clase de calitate și dimensiuni. În vederea creșterii lor cât mai raționale, de pregătirea panourilor pentru furnitură și condiționarea lor spre a se evita deformările. În primul trimestru I, în fabrică s-a experimentat și introdus o metodă modernă de aplicare a polimerului în două componente, prin sistemul pe ud. Rezultatele sînt bune, putem spune chiar peste așteptări.

În mod deosebit, muncă politică a organizatorilor de bază din secții a avut o influență puternică asupra întregii activități de ridicare a calității produselor. Concluziile sunt următoarele. Pornind de la rezultatele bune obținute, organizația de bază de la secția finisaj a unității a II-a, care fabrică produse destinate exportului, și-a pus problema dacă n-ar fi posibilă depășirea indicilor de calitate atinși. Aceasta a devenit o problemă discutată în cadrul biroului împreună cu șeful secției și cîțiva muncitori fruntași. O asemenea analiză prealabilă, înainte de a fi pusă în dezbaterile adunării generale, a ajutat la stabilirea unor măsuri judicioase. Rezultatul: după cîteva luni, indicii de calitate prevăzuți — mai înalți — au fost atinși. Acum, sînt create realment condiții ca experiența cîștigată să fie dezvoltată mai departe, în cît „stacheta” calității să nu coboare nici un milimetru.

Întregul nostru colectiv este hotărît să dovedească și de acum înainte perseverență și inițiativă în îndeplinirea întocmai a planului pe acest an, să dezvolte experiența acumulată pentru a trece cu toate forțele la înfăptuirea sarcinilor sportive, tot mai complexe, trasate de Direcțiunea celui de-al IX-lea Congres al partidului.

Fonduri întregi lucru pe jumătate

(Urmare din pag. 1)

Nefiind prevăzute cu camere pentru pregătirea furajelor, acestea sînt introduse prin ferestre sau

prin ușile laterale, iar monoraul, devenit inutilizabil, mai mult înecură. Nu-l de mirare că mulgătorii, ca și poala hrăne animalele au demontat benele, care acum prin curte. Așa stau lucrurile și la G.A.S. Rîșnov. Nici liniile Decaullie nu sînt bine folosite. Ele au fost montate pe o distanță nu mai mare de lungimea grajdului și, din această pricină, gunoii, în loc să fie transportat direct la platforme, este descărcat la ușa, la capătul liniei, iar de aici e cărat cu atelajele. De ce oare linia nu a fost prelungită pînă la platforme?

Începînd din toamna trecută, trustul central Gostat a repartizat gospodăriilor de stat din regiune rațiile pentru evacuarea gunoiiului din grajduri. Noile mecanisme sînt, evident, superioare vagonetelor, dar introducerea lor este condiționată de folosirea unui număr mare de remorci și de existența căilor de acces necesare. Or, acestea nu au fost asigurate peste tot. În consecință, numărul rațiilor instalate e mic, iar majoritatea lor stau nefolosite prin diferite gospodării.

După cum se vede, destule lucrări de mică mecanizare nu-și ating scopul, iar banii investiți stau blocați în utilaje care se transformă cu timpul în fier vechi.

Pentru ca investițiile să fie cât mai rentabile, este necesar ca obiectivele aflate în construcție să fie date cit mai repede în folosință. În gospodăriile de stat din regiunea Brașov întinim însă un fel de practică a „șalonării”, a lucrului făcut „pe felii”, care provoacă întârzieri întru în funcțiune a construcțiilor și, în ultimă instanță, pagube bănești. Iată un exemplu. La complexul de la G.A.S. Feldioara, primele grajduri au fost înălțate în 1962, rețeaua de iluminat a fost terminată în decembrie 1963, alimentarea cu apă în februarie 1964, iar drumurile de acces în 1965. Eșalonată astfel pe diferite „felii”, lucrarea a durat în total 4 ani. De altfel, nici pînă în prezent nu au fost terminate, la unele adăposturi, toate instalațiile și anexe: unora le lipsește bucătăria de preparare a furajelor, altora lăptăria etc.

Referindu-se la deficiențele în folosirea fondului de investiții, tovarășul Anton Huniade, directorul gospodăriei de stat Feldioara, este de părere că nu se ține întotdeauna seama de necesitățile reale ale gospodăriilor, că se iau hotărîri insuficient studiate. Cu cîtva timp în urmă, gospodăria a solicitat fonduri pentru un adăpost destinat vacilor. După destule insistențe, a fost aprobată construirea unui adăpost pentru tineretul bovin, care nu era prea necesar. Recent, după ce grajdul a fost terminat, s-a aprobat reamenajarea lui în vederea adăpostirii vacilor. Se înțelege că au fost necesare alte fonduri.

Sînt și cazuri cînd, după ce s-a început un obiectiv și s-au cheltuit o parte din fonduri, lucrările se întrerup. Așa s-a întîmplat cu plantațiile de vii care urmau să se amenajeze la gospodăria de stat Axente Sever, Richis, Blaj. În urmă cu 3 ani, în aceste unități terenul a fost destinat pentru plantarea cu viță de vie, dar o bună parte din suprafața destinată n-a mai fost plantată nici pînă azi.

Toate acestea dovedesc că, în unele cazuri, Trustul central Gostat și trusturile Brașov și Sibiu nu s-au îngrijit ca banii destinați investițiilor să fie folosiți cu eficiență maximă. Sub paravanul cheltuielilor suplimentare făcute din fondul de mică mecanizare, costul construcțiilor crește mult. Este bine ca din „experiența” de

pînă acum să se tragă concluziile necesare. În Raportul la cel de-al IX-lea Congres al partidului se arată că o parte a investițiilor din agricultură va fi destinată dezvoltării bazei tehnico-materiale a gospodăriilor de stat. Trebuie luate măsuri ca aceste fonduri să fie folosite cit mai rațional.

„Bătălia care mi-a rămas întipărită în minte”

(Urmare din pag. 1)

K. B.: Nu vrem să idealizăm poziția lor, căci realitatea este următoarea: ei nu pot pleca, pentru că se află la sute de kilometri depărtare de bazele lor. Chiar dacă, prin extraordinar, ar putea străbate distanțele și obstacolele de netrecut pentru ei, ar fi ucis pe drum de populația din localitate pe unde ar trece, care urșă de moarte pe mercenari și îi lichidează cînd îi găsește izolați. Cu tunul lor, am dobîrît un mare bombardier american B 28, pilotat de contrarevoluționari cubanezi.

Îmi amintesc și de o urmărire dramatică pe „marea noastră internă” a Africii, lacul Tanganyika. Eram în patrulare cu o mică barcă cu motor. Ne-a urmărit ore întregi. Noroc că aveam la noi rezerve de benzină. Am luat altă direcție, ca să nu ație de unde pornisem. Văzînd că nu pot să ne ajungă din cauză că vasul lor era mare și greoi, am lansat după un timp în urmărire noastră o barcă mică de mare viteză și putere de foc, care ne ajungea vîzînd cu ochii. Dîndu-și seama de primejdie — aveam o bazooka capturată de la mercenari — unul dintre ai noștri a reușit, de la a doua lovitură, să scufunde ambarcațiunea dușmană. Alții de mare fuzee încordarea acelor ore de urmărire, în cît bucuria pe care am trăit-o întorcîndu-ne în tabără a fost mai intensă decît cea pe care am încercat-o cu alte prilejuri, la victorii mai substanțiale. Ne-am dat seama, în această bătălie, ca și în altele, că dacă omul e decît să atingă un obiectiv, dacă știe să dovedească un curaj și un moral mai înalt decît inamicul, el poate birui mai bine decît dacă și-ar pune nădejdea într-o providență imaginară, ipocrită și inexistență. Dumanii ar vrea să ne vadă pîșind la compromisiuri — dar faptele sînt fapte: avem frați de-al noștri de luptă care, încercînd să ajungă la compromisiuri, au fost înșelați crunt și au plătit cu viața, atrași în tot felul de curse peride.

Sînt și cazuri cînd, după ce s-a început un obiectiv și s-au cheltuit o parte din fonduri, lucrările se întrerup. Așa s-a întîmplat cu plantațiile de vii care urmau să se amenajeze la gospodăria de stat Axente Sever, Richis, Blaj. În urmă cu 3 ani, în aceste unități terenul a fost destinat pentru plantarea cu viță de vie, dar o bună parte din suprafața destinată n-a mai fost plantată nici pînă azi.

Toate acestea dovedesc că, în unele cazuri, Trustul central Gostat și trusturile Brașov și Sibiu nu s-au îngrijit ca banii destinați investițiilor să fie folosiți cu eficiență maximă. Sub paravanul cheltuielilor suplimentare făcute din fondul de mică mecanizare, costul construcțiilor crește mult. Este bine ca din „experiența” de

NOTE DE DRUM DIN R. D. GERMANĂ

TINERETEȚA UNUI ORAȘ DE 800 DE ANI

Anul acesta Leipzig, al doilea oraș ca mărime al R. D. Germane, a aniversat 800 de ani de existență. În această îndelungă scurgere a timpului, în care harta Europei și a lumii a cunoscut altele prefaceri, bătălii Leipzig a trecut și el prin multe frămîntări, formîndu-și o bogată istorie; dar parcă nici o perioadă nu l-a imprimat o amprentă atît de pronunțată ca ultimele două decenii.

Sînt, evident, trăsături și tradiții pe care orașul, în pofida schimbării sale multiseculare, și le-a păstrat neștirbite. Și azi, ca și pe vremuri, cînd coborîa înserarea asupra orașului, poji asculta la „ThomasKirche” muzică clasică. Muzicienii celebri, dintre care unii s-au născut, cu trînt sau cu creat aici — Schumann, Mendelssohn, Wagner, Johann Sebastian Bach — au lăsat pentru totdeauna numele lor de acela al bătărilor oraș.

În bîtrînul restaurant „Zur goldenen Laute” a vorbit în 1880 August Bebel despre congresul social-democrat din Elvetia. Pe actuala Rosa Luxemburgstrasse, la numărul 19—21, se află casa memoriadă „Lenin”, unde a locuit, cu pîlleul unuia din numeroasele sale popuri în acest oraș, marele conducător al mișcării revoluționare. În partea de sud-est a orașului, în Russenstrasse numărul 48, se afla la începutul secolului nostru mica tipografie „Rauh und Pohl”. Aici a dat Lenin la tipărit primul număr din „Iskra”. Tot la Leipzig au înscenat hitleriiștii procesul incendiului Reichstagului și au prilejuit actualul aniversări a orașului a fost redeschis, după restaurare, muzeul „Gheorghi Dimitrov”, care posedă numeroase documente, fotografii, cărți și alte obiecte legate de procesul în care Dimitrov s-a transformat din acuzat în acuzator.

Și azi poligrafia constituie una din principalele activități ale Leipzigului. În industria producătoare de mașini poligrafice lucrează peste 10.000 de muncitori, ingineri și constructori; ei realizează 33 la sută din întreaga producție de mașini poligrafice a țării. Tot la Leipzig se află numeroase edituri. Orașul cunoaște o permanentă afliuență de vizitatori. Cînd nu sînt vizituri, au loc congrese, întâlniri internaționale etc. Prin gara sa principală se perindă zilnic peste 400 de trenuri. Recent, a apărut în Hauptbahnhof (gara principală) din Leipzig un birou de informații nou: „Hybertron 800”. Acolo, un ecran luminos prezintă, la dimensiuni mari, imagini ale orașului și oferă automat informațiile necesare

cu privire la mijloacele de transport, la muzee, monumente, clădiri istorice, stațiunile. Automat comunică informațiile solicitate în cinci limbi.

Un student vizitează Auerbachs Keller... Printre numeroasele clădiri istorice care atrag atenția vizitatorilor se află vechea primărie și bursa comercială. Primăria veche, a dintr-o vreme frumoasă construcție germană în stilul Renașterii, înălțată în 1556, a fost distrusă în război. Reconstructă în ultimul timp, ea se înălță acum în toată frumusețea, cu numeroasele arcade și turnuri și cu coliturile ei viu. Handelsbörse (bursa comercială), construită în 1680, deși influența arhitectonică străine în orașul tirgurilor — a celei italiene și olandeze. Războiul i-a provocat distrugerii, dar a cruțat zidurile cu împundtoarea lor fatadă.

Puțin sînt vizitatorii care să nu se simtă atrași de localul denumit „Auerbachs Keller”, aflat în centrul orașului. Istoria acestei „pivnițe” este veche și localniciți ț-o povestesc cu plăcere. Înființată în 1525 de către medicul Stomer din Auerbach, pivnița de vinuri a fost frecventată de celebriiștii timpului. „În acea vreme — glăsușe hrisocavele — trăia un nume doctor Faust, magician, cîntător în stele și ghicitor, care a reușit să se impună populației profund superstițioase. Curînd au început să circule zvonuri despre legăturile lui Faust cu diavolul. La aniversarea a 100 de ani de la deschiderea pivniței, un urmaș al doctorului Stomer a pus să se plezeze două scene din viața lui Faust, pe care le-a expus în pivnița sa. Cu timpul picturile au devenit celebre. Peste vreo 50 de ani, un tînr student vizita localul. A privit cu mult interes picturile, s-a transpus în atmosfera vremii și a dat lumii una din cele mai volubile opere literare. Tînrul student era Johann Wolfgang von Goethe.

Ștefan DEJU

cu privire la mijloacele de transport, la muzee, monumente, clădiri istorice, stațiunile. Automat comunică informațiile solicitate în cinci limbi.

Un student vizitează Auerbachs Keller... Printre numeroasele clădiri istorice care atrag atenția vizitatorilor se află vechea primărie și bursa comercială. Primăria veche, a dintr-o vreme frumoasă construcție germană în stilul Renașterii, înălțată în 1556, a fost distrusă în război. Reconstructă în ultimul timp, ea se înălță acum în toată frumusețea, cu numeroasele arcade și turnuri și cu coliturile ei viu. Handelsbörse (bursa comercială), construită în 1680, deși influența arhitectonică străine în orașul tirgurilor — a celei italiene și olandeze. Războiul i-a provocat distrugerii, dar a cruțat zidurile cu împundtoarea lor fatadă.

Puțin sînt vizitatorii care să nu se simtă atrași de localul denumit „Auerbachs Keller”, aflat în centrul orașului. Istoria acestei „pivnițe” este veche și localniciți ț-o povestesc cu plăcere. Înființată în 1525 de către medicul Stomer din Auerbach, pivnița de vinuri a fost frecventată de celebriiștii timpului. „În acea vreme — glăsușe hrisocavele — trăia un nume doctor Faust, magician, cîntător în stele și ghicitor, care a reușit să se impună populației profund superstițioase. Curînd au început să circule zvonuri despre legăturile lui Faust cu diavolul. La aniversarea a 100 de ani de la deschiderea pivniței, un urmaș al doctorului Stomer a pus să se plezeze două scene din viața lui Faust, pe care le-a expus în pivnița sa. Cu timpul picturile au devenit celebre. Peste vreo 50 de ani, un tînr student vizita localul. A privit cu mult interes picturile, s-a transpus în atmosfera vremii și a dat lumii una din cele mai volubile opere literare. Tînrul student era Johann Wolfgang von Goethe.

Ștefan DEJU

Ștefan DEJU

Ștefan DEJU

Ștefan DEJU

Ștefan DEJU

Ștefan DEJU

Ștefan DEJU

Ștefan DEJU

Ștefan DEJU

Ștefan DEJU

DE PRETUTINDENI

„Isabella” și „Flora”, „Carrie” și „Emma”... Lista de nume pe care oamenii de știință le dau uraganelor pustiitoare de pe litoralul vestic al Atlanticului, crește an de an. Încă nu de mult, majoritatea meteorologilor considerau că aceste „frumose fără inimă” se născu undeva în Oceanul Atlantic. Dar un meteorolog francez, după ce a studiat ani de-a rîndul clima regiunii vestice ale Africii, a emis ipoteza că ele provin din regiunile de desert care înconjoară lacul Clad. În aceste locuri, masele fierbinții de aer din Sahara se întînesc cu curentii uzeși și calzi de aer din sud și cu curentii reci din Arctica. De aici, masele de aer se îndreaptă spre vest și se transformă în taifunuri și uragane, care se năpustesc asupra insulelor și litoralului din zona continentului american.

Maimuțele și... cosmosul

O experiență destul de importantă în domeniul cercetării spațiului cosmic, care urma să aibă loc în laboratoarele din Los Alamos (S.U.A.) a trebuit să fie provizoriu abandonată. Vina este a maimuțelor selectate pentru aceste experiențe, care au reacționat într-un fel mai inteligent decît prevedeau savanții. Acesta voiau să învețe maimuțele aflate

Mașina de spălat... sugarii

Unul din cele mai atractive expozite ale Expoziției tehnice de la Torino este o „mașină de spălat noi născută”. E vorba de o cadă cilindrică în întregime automatizată, în care copilul și spălat cu ajutorul unor jeturi ușoare de apă caldută cu sâpun. Producătorul afirmă că în cîteva minute se asigură o îmbăiere completă.

LA ÎNCHEIEREA CONFERINȚEI „CELOI 7”

Punți întinse „cu prudență” spre Piața comună

COPENHAGA 29 (Agerpres). — După două zile de dezbateri, vineri seara s-au încheiat lucrările Conferinței ministeriale a Asociației Europene a Liberului Schimb (A.E.L.S.), organism care grupează Marea Britanie, Austria, Elveția, Portugalia, Danemarca, Norvegia, Suedia, precum și Finlanda ca membru observator. La sfârșitul dezbaterilor a fost dat publicității un comunicat în care se arată printre altele că „jăriile membre ale A.E.L.S. sînt gata să înceapă un dialog constructiv cu țările Pieței comune cu scopul intensificării colaborării economice dintre cele două organisme. Potrivit agenției France Presse, se con-

sideră că la redactarea comunicatului s-a ținut seama în mare măsură de recomandările cu privire la „prudență” făcute de reprezentanții Austriei și Elveției, avîndu-se în vedere actuala criză din cadrul Pieței comune. Aceasta se pare a fi cauza pentru care comunicatul face recomandări fără a cere un răspuns imediat „celor șase”. În ce privește suprațaxa britanică de 10 la sută menționată în comunicatul de import, comunicatul se mărginește să arate necesitatea intensificării schimburilor din cadrul A.E.L.S., nedînd curs cererilor insistente de lichidare a ei.

SPRE O NOUĂ CRIZĂ LA SANTO DOMINGO?

SANTO DOMINGO 29 (Agerpres). — În Republica Dominicană situația se menține încordată. Este semnificativă în acest sens declarația ambasadorului brazilian Ilmar Marinjo, membru al Comisiei Organizației Statelor Americane, în sensul că „o nouă criză poate izbucni în orice moment”. Ieri, în centrul orașului Santo Domingo a avut loc o demonstrație studentească în semn de protest împotriva prezentei în țară a trupelor O.S.A. Unități ale trupelor O.S.A. au intervenit folosind gaze lacrimogene pentru împrăștierea demonstrațiilor. S-au produs incidente. Din New York se anunță că secretarul general al O.N.U., U Thant, a adresat un raport Consiliului de Securitate întocmit pe baza comunicărilor obținute din partea reprezentantului său la Santo Domingo, Jose Mario Mayobre. În raport se apreciază că „administrarea țării este practic paralizată” și că baza problemei dominicane se află în prezent divergențele între comandamentul superior al armatei și guvern

VIZITA TOVARĂȘULUI GHEORGHE APOSTOL ÎN R. P. D. COREEANĂ

Mitingul de la uzina metalurgică din Kansen

PHENIAN 29 — Trimisul special, I. Cîrje, transmite: Vineri dimineața, tovarășul Gheorghe Apostol, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, a fost oaspetele muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor de la uzina metalurgică din Kansen, cetate a metaluriei coreene. Mitingul care a avut loc aici și la care au participat peste 10.000 de oameni a prilejuit o puternică manifestare a prieteniei româno-coreene. Tovarășul Gheorghe Apostol a fost însoțit de Kim Ir, prim-vicepreședinte al Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene. El a fost salutată de conducători ai unor ministere și de alte persoane oficiale. În cuvîntul rostit la miting, directorul general al uzinei, Kim Don En, a evocat istoria întreprinderii, munca eroică prin care ea a fost reconstruită și dezvoltată după eliberare. El a subliniat însemnă-

tea colaborării dintre specialiștii români și coreeni în construirea laminorului de țevi al uzinei, a asistenței tehnice acordate și a utilajelor de înaltă tehnicitate livrate de România. Luînd cuvîntul, tovarășul Gheorghe Apostol a salutat pe participanții și a mulțumit pentru primirea călduroasă. El a subliniat însemnățile succeselor obținute de poporul R.P.D. Coreene în construirea socialismului sub conducerea Partidului Muncii și a înfățișat realizările și perspectivele construcției socialiste în țara noastră sub conducerea Partidului Comunist Român. După ce s-a referit la politica externă a țării noastre, vorbitorul a subliniat însemnățile prieteniei și colaborării frățești dintre popoarele română și coreeană. Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Apostol a fost subliniată cu puternice aplauze. După miting, oaspetele român a vizitat unele secții ale uzinei și a avut o convorbire prietenească cu inginerul șef al laminorului de țevi, Han Ghiu Fal, unul din cei 50 de specialiști din uzină care și-au făcut studiile în România. În după-amiaza aceleiași zile, tovarășul Gheorghe Apostol a vizitat sistemul de irigații de la Ki Yang, din apropierea Kansenului. Seara, oaspeții români au vizitat Palatul pionierilor și școlărilor din Phenian. În cinstea lor, mici artiști ai palatului au prezentat un frumos spectacol.

Lucrările sesiunii O. N. U.

NEW YORK 29. Trimisul special Agerpres Nicolae Ionescu transmite: Vineri dimineață au continuat în Comitetul pentru problemele sociale, umanitare și culturale al O.N.U. discuțiile pe marginea proiectului de declarație cu privire la promovarea în rîndurile tineretului a idealurilor de pace, respect reciproc și înțelegere între popoare. În această ședință, atenția delegațiilor a fost concentrată asupra ultimelor două articole ale documentului, urmînd ca la următoarea ședință să fie adoptat în întregime textul proiectului de declarație. În cadrul lucrărilor O.N.U. au reținut, de asemenea, atenția lucrările Comitetului pentru teritoriile sub tutelă și neautonome. Au loc dezbateri în legătură cu proiectul de rezoluție prezentat de grupul țărilor afro-asiatice în problema situației din Rhodesia de sud. Cei aproape 20 de delegați care au luat cuvîntul cu acest prilej au subliniat necesitatea adoptării unor măsuri urgente pentru a împiedica apariția unui nou stat rasist pe continentul african de tipul Africii de Sud. Joi după-amiază s-a întrunit, de asemenea, Comitetul special al „celor 24” cu privire la decolonizare. El a luat în discuție raportul subcomitetului numărat unu, privind activitatea economică a firmelor străine în teritoriile aflate sub administrația portugheză. În acest raport, care a fost adoptat în cele din urmă în comitet, se subliniază că acest capital străin sprijină Portugalia în războiul dus de ea împotriva mișcării de eliberare. Președintele al Consiliului de Securitate pe luna noiembrie va fi reprezentantul Boliviei, Fernando Ortiz Sanz, care îl va succeda, potrivit principiului rotației lunare, pe Hector Paysse Reyes (Uruguay).

SCURTE ȘTIRI

EȘECUL TRATATIVELOR DE LA SALISBURY

SALISBURY. Joi seara, primul ministru britanic, Harold Wilson, s-a întîlnit din nou cu membrii cabinetului sud-ropodan. Într-o atmosferă încordată, premierul britanic a făcut cunoscut guvernului rodesian că țara sa intenționează să instituie un embargo asupra furnizării de petrol și carbuni în cazul în care Smith va propune independența. Aceasta „înăsprire” a poziției britanice este pusă în legătură cu faptul că guvernul rasist se arată hotărît să nu renunțe la intenția sa de a proclama unilaterală independența. Sursă informată rodesiană și britanică a afirmat că misiunea lui Wilson a eșuat.

PRAGA. Cu prilejul celei de-a 21-a aniversări a Zilei Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România, în garnizoana militară din Praga a fost organizată o recepție festivă. A luat parte locotenent-colonelul Petre Constantin, alături de colonelul militar al Republicii Socialiste România în Praga, care a avut o convorbire cu militarii cehoslovaci.

ALGER. Conferința ministrilor de externe ai țărilor afro-asiatice, care trebuia să înceapă joi la Alger, a fost amînată pentru astăzi — a anunțat secretariatul general al conferinței. Hotărîrea a fost luată în cadrul unei întruniri a ministrilor de externe prezenți la Alger.

GENEVA. Alegerile pentru Marele Consiliu (organul de conducere) al cantonului Geneva s-au încheiat cu un succes al forțelor de stînga. Partidul Muncii din Elveția a obținut cu două locuri mai mult decît în componența anterioară a Marelui Consiliu (în total 16 locuri). Partidul socialist a obținut 20 de locuri. Totodată, partidele de dreapta au pierdut locuri cu prilejul acestor alegeri.

ROMA. Autoritățile italiene au deschis un proces împotriva unor membri ai parlamentului (trei comunisti, doi membri ai Partidului socialist al unității proletare și un membru republican), susținea de a fi condus mișcarea țăranilor din Sicilia pe timp de război.

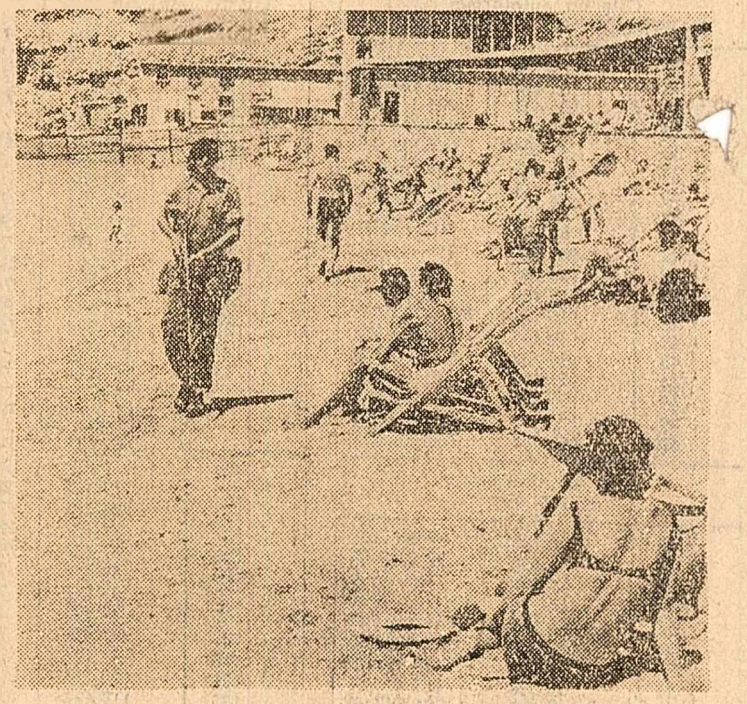
PHENIAN. Kim Ir Sen, președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, a primit la 28 octombrie o delegație militară chineză, condusă de Ian Iun, șef adjunct al Marelui stat major al Armatei Populare Chineze de eliberare, fostul comandant al voluntarilor chinezi care au luptat în R.P.D. Coreeană. Convorbirea s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

NEW YORK. Președintele Băncii „Chase Manhattan”, David Rockefeller, a declarat în cursul unui diners oferit de cercurile de afaceri din Boston că în Statele Unite există un interes crescînd pentru schimburi comerciale cu țările Europene de răsărit.

„Coincidență” cu țilc

Din Ciudad de Panama se anunță că miniștrii panamezi ai economiei și agriculturii, David Samudio și Ruben Darío Carles, au fost audiați de Parlamentul țării „în legătură cu concesionarea unei suprafețe de 50.000 de hectare de teren unei companii străine specializate în exportul de fructe”. Audierea a avut loc ca urmare a unei cereri prezentate de deputatul opoziționist Carlos Zaniga, care s-a exprimat surprins pentru faptul că terenurile concesionate „se găsesc exact pe traseul unde se intenționează de către guvernul S.U.A. construirea eventuală a unui nou canal între Oceanul Atlantic și Oceanul Pacific”.

Dumitru TINU

ADEN. Patrutele pretutindeni, chiar și pe plajă

Tensiune la Saigon

Datorită loviturilor continue primite din partea forțelor patriotice, reprezentanții regimului marionetă de la Saigon cunosc o stare de teamă și derută continuă. Intensificarea represiviilor antipopulare, măsurile militare luate în capitala sud-vietnameză sporesc tensiunea în oraș, unde populația asistă adesea la scene tragice. Așa s-a întîmplat în cursul zilei de joi, cînd Saigonul a căpătat aspectul unui teatru de operațiuni militare.

După cum relatează agenția „France Presse”, străzile au fost împinzite cu baraje de sîrmă ghimpată. „Avioane „Skyraider” ale aviației sud-vietnameze au zburat toată seara la joasă altitudine deasupra centrului orașului, în timp ce sute de soldați și polițiști, înarmați și echipați cu emițătoare radio de campanie, luau poziție la răscrucele străzilor și în apropierea vehiculelor. Lungi șiruri de camioane militare se scurgeau în interiorul perimetrului blocat, unde se află majoritatea clădirilor guvernamentale, în timp ce mii de soldați au mărșăluit pînă la miezul nopții, cu arme pe umăr, pe străzile orașului”.

Datorită panicii create, „autoritățile” s-au grăbit să anunțe că nu este vorba decît de pregătiri în vederea zilei de 1 noiembrie, cînd va fi „celebrată” împlinirea a doi ani de la înălțarea fostului „președinte” sud-vietnamez, Ngo Dinh Diem. Totuși, aceleași surse au făcut cunoscut că în ziua respectivă vor fi mobilizați nu mai puțin de 15.000 de polițiști care vor întesa cartierele orașului. Nu-i greu de văzut că guvernarea de la Saigon sînt mai puțin preocupată de „festivitățile” ce le-au înscenat, pe cît sînt de neliniștiți de eventualitatea ca ele să aducă o nouă „surpriză” din partea forțelor patriotice.

Capitala Republicii Dominicane trăiește din nou momente de încordare. În fotografie: mulțimea invadind străzile în timpul recentelor ciocniri de la Santo Domingo.

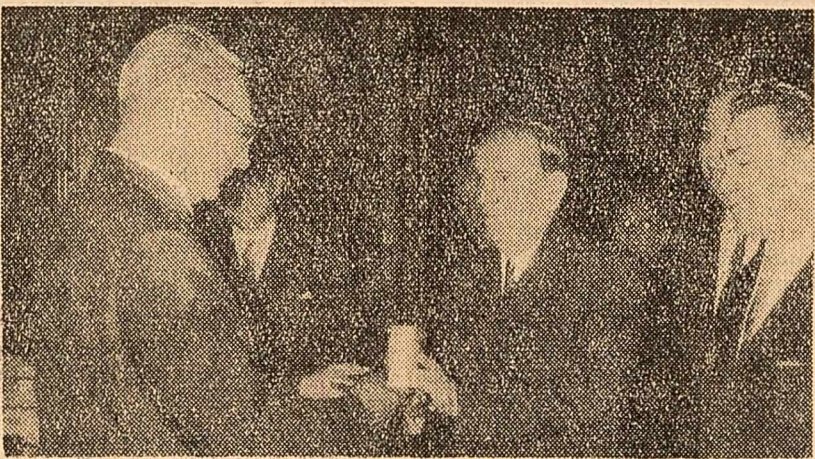
Convorbirile A. Gromiko - Couve de Murville

MOSCOVA 29 (Agerpres). — La 29 octombrie, la Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. au început convorbirile dintre Andrei Gromiko și Maurice Couve de Murville, miniștrii de externe ai U.R.S.S. și Franței. În timpul tratativelor a avut loc un schimb de păreri asupra unor probleme internaționale de interes reciproc, precum și asupra unor probleme privind relațiile sovieto-franceze. Din partea sovietică, la convorbiri participă Leonid Iliev, locuitor al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., Valerian Zorin, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Franța, iar din partea franceză — Philippe Baudet, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Franței în U.R.S.S., și alți funcționari ai Ministerului de Externe al Franței, care îl însoțesc pe Couve de Murville.

DELEGAȚIA PARLAMENTARĂ ROMÂNĂ PRIMITĂ DE PREȘEDINTELE AUSTRIEI

VIENA 29 (Agerpres). Vineri, delegația Marii Adunări Naționale, a fost primită de președintele federal Franz Jonas. Cu acest prilej, președintele Austriei a remarcat progresele economice obținute de țara noastră și și-a exprimat satisfacția pentru dezvoltarea ascendentă a relațiilor dintre România și Austria. El a evocat, de asemenea, vizita pe care a făcut-o în România pe cînd era primar al Vienei. La rîndul său, conducătorul delegației române, Ion Pas, a subliniat cordialitatea arătată față de parlamentarii români în tot cursul vizitei și faptul că aceste vizite contribuie la întărirea încrederii și înțelegerii între popoare. În aceeași zi, delegația Marii Adunări Naționale s-a înfîlțit, în clădirea parlamentului, cu deputații ai Consiliului Național al Austriei, cu care a avut un schimb de păreri legate de activitatea parlamentară din cele două țări. Vineri seara, Consiliul Național al Austriei a oferit o recepție în cinstea parlamentarilor români. Au participat A. Maleta, președintele

Consiliului Național, K. Waldbrunner, al doilea președinte al Consiliului Național, dr. Bruno Pitterman, vicecancelar al Austriei, și alte personalități. Au fost de față Mircea Ocheană, ambasadorul României la Viena, și membrii ambasadei.

Primirea la președintele Austriei

Situația din Indonezia

DJAKARTA 29 (Agerpres). — Într-un discurs rostit miercuri la o întrînire cu liderii unor partide politice indoneziane și difuzat de postul de radio Djakarta, președintele Sukarno a avertizat poporul indonezian împotriva pericolului care le implică actualul curs al evenimentelor. El a spus că anumite cercuri au înclinat spre dreapta și că elementele de dreapta urmăresc să determine poporul să uite revoluția. Președintele s-a ridicat împotriva încercărilor unor cercuri militare și politice de a ignora ordinea și indicațiile pe care le dă în vederea restabilirii liniștii. Res-

pingînd atacurile lansate de elementele de dreapta împotriva primului prim-vicepreședinte și ministrului la afaceri externe, Subandrio, președintele a spus că acesta se bucură de încrederea sa și că nu intenționează să-l demită. Postul de radio Djakarta a anunțat că comandamentul militar din Iawa centrală a proclamat „starea de război” în această regiune. Privatizînd postul de radio, în această regiune au continuat demonstrațiile anticomuniste și au avut loc ciocniri. În cursul ciocnirilor din orașul Solo au fost ucise și rănite numeroase persoane. O serie de militari au dezerat din divizia Dieponegoro, staționată în Iawa pentru a reprimă forțele progresiste. Totodată, în localitățile Surakarta și Semarang au fost introduse severe restricții de circulație. La Djakarta au continuat perchezițiile și arestările. Agenția Antara relatează despre adoptarea unor noi măsuri represive împotriva persoanelor cu vederi democratice. Astfel, a fost suspendată activitatea organizațiilor partidului comunist din ministerele și departamentele pentru industria de bază, industria textilă, plantațiile și probleme agrare, probleme sociale și pescuit. În același timp, Ministerul Învățămîntului Superior a dispus eliminarea studenților progresiști din institutele de învățămînt.

Exemplele la care ne-am referit ilustrează nu numai caracterul neocolonialist al federațiilor de acest gen, dar și faptul că ele sînt neviabile în zilele noastre. Avînd un caracter artificial, nerăspunzînd ci contrazicînd cerințele și interesele reale ale popoarelor, ele sînt clădite pe nisipuri mișcătoare și nu pot avea altă soartă decît a oricăror construcții similare.

FEDERAȚII CLĂDITE PE NISIPURI MIȘCĂTOARE

- Firmă nouă - rînduiești vechi
- Au lăsat o mină cu explozie întîrziată
- Glasuri din adîncul deșertului

Aden. Oraș cioplit în stîncă, cu străzi țesute, alcătuind un fragment de vast amfiteatru. Clădiri albe, vegetație tropicală. S-ar spune un peisaj liniștit. Pe străzi patrulează însă în permanență trupe înarmate. La intersecții cu apărut garduri de sîrmă ghimpată, înalte de care blîndate. Percheziții, restricții de circulație, arestări. De mult acest protectorat britanic trăiește într-o atmosferă de tensiune — iar de o lună în regim de stare excepțională. La 25 septembrie înaltul comisar „Turnbull”, a preluat din nou administrația în Aden. Consiliul legislativ, precum și guvernul creat recent au fost înlăturate printr-un simplu ordin de la Londra. Toate garanțiile constituționale au fost suspendate.

„Fadhil, Radfan, Saib, Ad-Dali. Aceste sultanețe, seicite și emirate din sudul ocupat al Arabiei cu greu pot fi găsite pe hartă. Ele sînt însă binecunoscute pentru imensele lor rezerve petroliere. Petrolul a fost în fapt „elementul comun” care a stat la baza contopirii lor în așa-zisa Federație a Arabiei de sud. Alipșirea portului Aden la conglomeratul mozaic al micilor sultanețe de tip feudal ce alcătuiesc federația a fost făcută pentru a asigura o poartă spre Extremul Orient. Este una din ultimele

experiențe. Primele se încadrează istoricește la începutul perioadei postbelice. Mai precis, în anul uriașului val de eliberare de sub jugul opresiunii colonialiste — al „nouă-lea val” — care, lovînd în bordurile vechiului culturat colonial, l-a condamnat la scufundare iremediabilă.

În fața procesului inevitabil al destrămării sistemului colonial, „teoreticienii” colonialiști au ajuns la concluzia că vechile privilegii ar putea fi menținute și în alte forme, — una din aceste forme noul fiind crearea în mod artificial a unor așa-numite „federații” compuse din state cărora, chipurile, li s-a acordat „independență”. În aceste formații sînt contopite, în podidă voinței popoarelor lor, state care nu sînt legate prin caracteristici naționale, etnice comune, dar care reprezintă pentru fostele metropole un teren

(cu un profit de 300—400 la sută), ceea ce reprezintă aproape jumătate din totalul investițiilor în teritoriile de peste mări la începutul deceniului trecut.

În 1953, pe harta politică a Africii s-a ivit Federația Rhodesiei și Nyassalandului, înglobînd teritoriile Rhodesia de nord, Rhodesia de sud și Nyassalandul, cu o suprafață de 1.250.000 km p. Federația favoriza, o dată cu continuarea exploatarii coloniale, menținerea discriminării față de populația autohtonă, constituînd un permanent focar de turburări și conflicte folosite drept pretext pentru prezența politică, administrativă și militară a forțelor coloniale.

Puternica frămîntare lăuntrică determinată de nemulțumirea populației africane a zguduit din temelii acest edificiu neocolonialist. La 31 decembrie

1963 federația s-a destrămat. Două noi teritorii — Malawi (Nyassland) și Zambia (Rhodesia de nord) — și-au făcut apariția în rîndul statelor africane independente. Evenimentele care au loc în prezent în Rhodesia de sud nu pot fi privite decît ca un corolar nerostit al „federalizării” — un fel de mină cu explozie întîrziată. După cum este știut, în această parte a fostei „federații” s-au stămînicit practicîndu-se un rasism feroce, ridicat la rangul de politică de stat. Acum, dacă s-ar materializa intenția actualului guvern rodesian condus de Ian Smith de a proclama independența unilaterală a acestui teritoriu, ar fi consfințită dominația neliniștită a minorității albe (230.000) asupra populației africane de aproape patru milioane de locuitori, lipsită de cele mai elementare drepturi.

Independența reală a teritoriilor incluse în federații așa-zis „independente” a constituit revendicarea majoră a populațiilor respective. Actuala încordare din Aden care ca punct de plecare locală reală a fost înțelegerea hotărîrii popoarelor din Peninsula Arabică de a se acorda acestor teritorii o independență reală și de a fi lichidate bazele militare străine. Este o cerință a tuturor grupurilor politice care se pronunță pentru consultarea liberă a populației, sub control internațional, pentru a hotărî singură asupra soartei sale. Un imperativ cu o rezonanță amplificată din adîncul deșertului unde acționează trupe de partizan. O reverdere legitimă susținută în aceste zile de la tribuna Națiunilor Unite de numeroase delegații care au protestat împotriva suspendării garanțiilor constituționale în P. s. des-

pre acțiunile represive dezlănțuite de autoritățile coloniale în acest protectorat a fost sesizat și Consiliul de Securitate printr-o moțiune ce poartă semnătura a 12 state arabe.

Federația Malaysia oferă încă un exemplu. Scopul înțelegătorilor „Malayeziei mari” a fost menținerea în continuare a dominației militare și economice occidentale asupra acestei zone-cheie din Asia de sud-est. În afară de Malaya, careia îi fusese rezervat locul principal în federație, celelalte trei componente — Singapore, Sarawak și Sabah — aveau în 1963 statut de colonii. Noua formație, Malaysia, figurează în rîndul statelor independente. Dar trupele coloniale n-au părăsit această zonă nici în momentul cînd Malaysia a devenit independentă (1957), și n-au plecat nici la proclamarea federației (septembrie 1963). Efectivele lor au fost chiar sporite.

La 9 septembrie, însă, din Federația Malaysia s-a desprins Singapore. Situat în extremitatea sudică a peninsulei Malacca, Singapore a jucat rolul verigii de unire actînd concentrată puternice baze militare de care depinde ansamblul dispozitivului britanic la est de Suez. Astfel, ieșirea lui din federație depășește semnificația unei simple descompilări, fiind un simptom al șu-